

3:15-17

ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರ

3:1-14ರಲ್ಲಿ ಪೌಲನು ಕೊಲೊಸ್ಸೆಯವರಿಗೆ ಅವರು ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಕಾರ್ಯಗಳ ಪಾಲಿಗೆ ಕ್ರಿಸ್ತನೊಂದಿಗೆ ಸತ್ತವರಾಗಿದ್ದ ಕಾರಣ ಪರಲೋಕದ ಆತ್ಮಿಕ ಸಂಗತಿಗಳ ಕಡೆಗೆ ದೃಷ್ಟಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿದನು. ಇದರ ಕಾರಣದಿಂದ, ಅವರು ಕೆಲವೊಂದು ಶಾರೀರಿಕ ಇಚ್ಛೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದಿಟ್ಟು ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುವ ದೈವಿಕ ಗುಣಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ನೀಡಿದ ನಂತರ, ಪೌಲನು ಅವರನ್ನು ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಕಲಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತಾ ಆತ್ಮಿಕ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಹಾಡುವ ಮೂಲಕ ದೇವರಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿದನು (3:15-17). ಇದಲ್ಲವು ಯೇಸುವಿನ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಮಾಡಲ್ಪಡಬೇಕು.

ಆತನಿಂದ ಸಮಾಧಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವುದು (3:15)

¹⁵ಕ್ರಿಸ್ತನಿಂದಾದ ಸಮಾಧಾನವು ನಿಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿ ಯಜಮಾನನಂತಿದ್ದು ತೀರ್ಪುಹೇಳಲಿ; ನೀವು ಒಂದೇ ದೇಹಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರಾದದರಿಂದ ಸಮಾಧಾನದಿಂದಿರುವದಕ್ಕಾಗಿ ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿರಿ. ಇದಲ್ಲದೆ ಕೃತಜ್ಞತೆಯುಳ್ಳವರಾಗಿರಿ.

“ಕ್ರಿಸ್ತನಿಂದಾದ ಸಮಾಧಾನವು ನಿಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿ ಯಜಮಾನನಂತಿದ್ದು ತೀರ್ಪುಹೇಳಲಿ”

ಸಮಾಧಾನವು (εἰρήνη, *eirēnē*) ಹೃದಯದಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ಪ್ರಶಾಂತತೆ, ಆಂತರ್ಯದಲ್ಲಿ ಶಾಂತತೆ, ಮತ್ತು ಆತ್ಮದ ನಿರಾತಂಕವಾದ ಗುಣ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಒಬ್ಬ ಮಗ್ಗು ಪ್ರಪಂಚದ ಚಿಂತೆ ಮತ್ತು ಕಳವಳಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗಿ ನಿರ್ದಿಸುತ್ತಿರುವ ಕೂಸಿನ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಆಂತರ್ಯದ ಸಮಾಧಾನವು ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಬಾಹ್ಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳ ಫಲಿತದಿಂದಲ್ಲದೆ ಹೃದಯದಲ್ಲಿರುವಂಥದ್ದರಿಂದ ಬರುವ ಹೃದಯದ ಒಂದು ಸ್ಥಿತಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಯೇಸುವಿನ ಸಮಾಧಾನವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಕ್ರಿಸ್ತರ ಕಡೆಯಿಂದ ಒಂದು ಗಂಭೀರವಾದ ಶ್ರಮದ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ (ರೋಮಾ 14:19; 2 ತಿಮೊಥೆ 2:22; 1 ಪೇತ್ರ 3:11). ಅದು ಅವರ ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿ ಆಳ್ವಿಕೆ ಮಾಡುವಂತೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಯೋಚನೆಯನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಣ ಮಾಡುವಂತೆ ಆತನಿಗೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಡುವವರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ನಾವು

ಕಿಟಕಿಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚುವ ಮೂಲಕ ಸೂರ್ಯನ ಬೆಳಕನ್ನು ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಗಿಡಬಹುದು, ಅಥವಾ ಅವುಗಳನ್ನು ವಿಶಾಲವಾಗಿ ತೆರೆಯುವ ಮೂಲಕ ಬೆಳಕನ್ನು ಒಳಗೆ ಅನುಮತಿಸಬಹುದು. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೇ, ಯೇಸುವಿನ ಸಮಾಧಾನವು ಪ್ರವೇಶಿಸುವ ಹಾಗೆ ನಾವು ನಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳನ್ನು ತೆರೆಯಲು ಇಚ್ಛಿಸಬಹುದು. ಫಿಲಿಪ್ಪಿಯದವರು ದೇವರ ಮುಂದೆ ಕೃತಜ್ಞತಾಸ್ತುತಿಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಚಿಂತೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವ ಮತ್ತು ತಾವು ಪೌಲನಿಂದ ಕಲಿತದ್ದನ್ನು ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ, ದೇವರ ಶಾಂತಿಯು ಅವರ ಹೃದಯಗಳನ್ನೂ ಯೋಚನೆಗಳನ್ನೂ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮೂಲಕ ಕಾಯುವಂತೆ ಅನುಮತಿಸುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆಂಬುದಾಗಿ ಪೌಲನು ಅವರಿಗೆ ಭರವಸೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾನೆ (ಫಿಲಿಪ್ಪಿ 4:6, 7, 9).

ಯೆರೊಸಲೇಮ್ ಸಮಾಧಾನಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದದ್ದನ್ನು ತಿಳಿದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ವಾಸ್ತವಾಂಶಕ್ಕಾಗಿ ಯೇಸು ಪ್ರಲಾಪಿಸಿದನು (ಲೂಕ 19:42). ಆತನು ತನ್ನ ಹಿಂಬಾಲಕರಿಗೆ ಸಮಸ್ಯೆಯಿಂದ ತುಂಬಿರುವ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸಮಾಧಾನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆಂದು ವಾಗ್ದಾನ ಮಾಡಿದನು (ಯೋಹಾನ್ 16:33), ಆದರೆ ಲೋಕವು ಕೊಡುವಂಥ ಸಮಾಧಾನವನ್ನಲ್ಲ (ಯೋಹಾನ್ 14:27). ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ, ಲೋಕವು ಶಾರೀರಿಕವಾದ ಸಮಾಧಾನವನ್ನು ಒದಗಿಸುವದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತವಾಗಬಹುದು; ಆದರೆ ಅದು ಯೇಸುವು ಕೊಡುವಂಥ ಸಮಾಧಾನವನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ತರುವದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆತನ ನೊಗವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಆತನಿಂದ ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳುವವರಿಗೆ ಆತನು ವಿಶ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ವಾಗ್ದಾನ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ (ಮತ್ತಾಯ 11:28-30).

ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸಮಾಧಾನವು ತ್ರಿಭಾಗಿಯದ್ದಾಗಿದೆ: ದೇವರೊಂದಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ, ಬೇರೆಯವರೊಂದಿಗೆ, ಮತ್ತು ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ. ಯೇಸು ತನ್ನ ಜೀವನ, ಬೋಧನೆ, ಮರಣ ಮತ್ತು ಪುನರುತ್ಥಾನಗಳ ಮೂಲಕ ದೇವರೊಂದಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ತನ್ನ ಹಿಂಬಾಲಕರಿಗೆ ಒದಗಿಸಿರುತ್ತಾನೆ (ಕೊಲೊಸ್ಸೆ 1:20; ರೋಮಾ 5:1). ಇದು ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ (2 ಕೊರಿಂಥ 5:17-21), ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನದ ಮೂಲಕ ಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿರುವವರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ (ರೋಮಾ 6:3; ಗಲಾತ್ಯ 3:27).

ಕೈಸ್ತರು ಸಹೋದರರ ಸಂಗಡ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಜನರ ಸಂಗಡ ಸಮಾಧಾನದಿಂದ ಬಾಳಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ (2 ಕೊರಿಂಥ 13:11; 1 ಥೆಸಲೋನಿಕ 5:13; ಇಬ್ರಿಯ 12:14; ಯಾಕೋಬ 3:18). ಯೇಸು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಅಡ್ಡಗೋಡೆಯನ್ನು ಕಡೆದಿ ಹಾಕುವ ಮೂಲಕ ಇದನ್ನು ಸಾಧ್ಯಗೊಳಿಸಿರುತ್ತಾನೆ (ಎಫೆಸ 2:14, 15). ಕ್ರಿಸ್ತನ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಕೈಸ್ತರು ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಸಾಮರಸ್ಯದಿಂದ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ (ಎಫೆಸ 2:16; 4:1-4). ಕೈಸ್ತರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಮಾಧಾನವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸದಸ್ಯನು ಸಹ ತನ್ನ ಪಾತ್ರವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕಿದೆ, ಯಾಕೆಂದರೆ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸಮಾಧಾನವು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆತನು ತನ್ನ ಸಮಾಧಾನವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವಂತೆ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳ ಇಡೀ ಸಮೂಹಕ್ಕೆ ಕೊಡುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಆತನ ಸಮಾಧಾನವು ಆಳ್ವಿಕೆ ಮಾಡುವಲ್ಲೆಲ್ಲಾ, ಆತನ ಹಿಂಬಾಲಕರೊಳಗೆ ಸಾಮರಸ್ಯವಿರುತ್ತದೆ.

ಆಂತರ್ಯದ ಸಮಾಧಾನವು ಆತ್ಮವನ್ನು ಕಲುಷಿತಗೊಳಿಸಿರುವ ಅಪರಾಧಿತ್ವ,

ಆಂತರ್ಯದ ಗೊಂದಲ, ತಳಮಳ, ಮತ್ತು ಪಾಪವನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲನ ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ ಯೇಸುವಿನಿಂದ ಬರುವದಾಗಿದೆ. ದೇವರೊಂದಿಗೆ, ಬೇರೆಯವರೊಂದಿಗೆ ಮತ್ತು ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಹೇಗೆ ಸಮಾಧಾನದಲ್ಲಿರಬೇಕೆಂದು ಯೇಸುವಿನಿಂದ ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳುವ ಮೂಲಕ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮತ್ತು ಸ್ಥಿರವಾದ ಸಮಾಧಾನವು ಸಾಧಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

ಕ್ರೈಸ್ತರ ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸಮಾಧಾನವು ಆಳಬೇಕು (βραβεύω, *brabeuō*). ಈ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಪದವು ಗ್ರೀಕ್ ವಾಕ್ಯದೊಳಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವೇ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ, ಆದರೂ ಇದು ಸಂಯುಕ್ತ ಪದವಾದ *katabrabeuetō* (2:18ರಲ್ಲಿ "ಅಪಹರಿಸು") ಎಂಬದರಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಹೊರಗಿನ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿ ಅದು "ಪ್ರಾರ್ಥ[ಮಿಕವಾಗಿ] ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಿರುದಿನ ಬಹುಮಾನಗಳು," ನಂತರ ಸರ್ವಸಾಧಾರಣ[ವಾಗಿ] ಒಂದು ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ ಒಬ್ಬನ ಚಟುವಟಿಕೆಯ ನಿಯಂತ್ರಣದಲ್ಲಿರುವ, ನ್ಯಾಯಾಧಿಪತಿಯಾಗಿರು, ನಿರ್ಣಯಿಸು, ಆಳು" ಎಂದರ್ಥವಾಗಿರುತ್ತದೆ.¹ ಕ್ರೈಸ್ತರು ತಮ್ಮ ಜೀವಿತಗಳನ್ನು ಯಾವದು ನಿಯಂತ್ರಿಸುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸು ಕಾರಕವಾಗಿ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸಮಾಧಾನವನ್ನು ಆಳುವಂತೆ ಬಿಡುವದು ಎಂಬ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಅದು "ಮಧ್ಯಸ್ಥಿಕೆ ಮಾಡು"² ಎಂಬರ್ಥವನ್ನು ಸಹ ಕೊಡಬಲ್ಲದು. ವ್ಯಾಜ್ಯವು ಉದ್ಭವವಾದಾಗ, ಸಮಾಧಾನಕ್ಕಾಗಿ ಬಯಸುವದು ಕಾದಾಟವನ್ನು ಇತ್ಯರ್ಥಗೊಳಿಸತಕ್ಕದ್ದು. ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸಮಾಧಾನಕ್ಕೆ ಆಳುವಂತೆ ಬಿಡುವ ಮೂಲಕ, ಸಹೋದರರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಎದ್ದೇಳುವ ಹಾಗೂ ಸಭೆಯ ಶಾಂತಿಗೆ ಭಂಗ ತರಬಲ್ಲ ವ್ಯಾಜ್ಯಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ನಾವು ಅಂತ್ಯವನ್ನು ತರಬಹುದು. ಜೊತೆ ಕ್ರೈಸ್ತರ ಸಂಗಡ ಸಮಾಧಾನದಿಂದ ಬಾಳಬೇಕೆಂಬ ಬಯಕೆಯಿಂದ ಹೃದಯಗಳು ನಿಯಂತ್ರಣ ಮತ್ತು ಪ್ರೇರಣೆ ಹೊಂದಿರುವದಾದರೆ ಪರಿಹಾರಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಇಡೀ ಸಭೆಯಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ದೇವರ ಸಮಾಧಾನವು ಹರಡಬೇಕೆಂಬುದು ಪೌಲನ ಬಯಕೆಯಾಗಿತ್ತು. ಕೊಲೊಸ್ಸೆಯಲ್ಲಿರುವ ಕ್ರೈಸ್ತರು ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಆಂತರ್ಯದ ಸಮಾಧಾನವನ್ನು ಮತ್ತು ದೇವರೊಂದಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವದು ಮಾತ್ರವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವರು ಕ್ರಿಸ್ತನ ದೇಹದೊಳಗಿನ ಇತರೊಂದಿಗೆ ಸಹ ಸಮಾಧಾನವನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು.

“ನೀವು ಒಂದೇ ದೇಹಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರಾದದರಿಂದ ಸಮಾಧಾನದಿಂದಿರುವದಕ್ಕಾಗಿ ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿರಿ”

ಕೊಲೊಸ್ಸೆಯವರು ತಮ್ಮ ಸಮಾಧಾನದ ನೆಲೆಯನ್ನು ಯಾವದರಲ್ಲಿ ಅವರು ಅಂಗಗಳಾಗಿರುವದಕ್ಕೆ ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೋ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಒಂದೇ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕಿತ್ತು (ರೋಮಾ 12:5). ಕೈ (*eis, eis*) ಎಂಬ ಪದದ ಅರ್ಥವು “ಒಳಗೆ” ಎಂದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅವರು ಒಂದೇ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಸಮಾಧಾನದ “ಒಳಗೆ” ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರೆಂಬುದು ಪೌಲನ ಸಂದೇಶವಾಗಿತ್ತು. ಯೇಸು ಜನರನ್ನು ಒಂದೇ ದೇಹದೊಳಗೆ ಕರೆಯುತ್ತಾನೆ, ಹೊರತು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ದೇಹಗಳೊಳಗೆ ಅಲ್ಲ; ಆದಕಾರಣ ನಾವು ಒಬ್ಬರೊಂದಿಗೊಬ್ಬರು ಸಮಾಧಾನದಿಂದ ಬಾಳಬೇಕು. ಯೇಸು ಜನರನ್ನು ಗಲಭೆ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಜ್ಯಗಳೊಳಗೆ ಕರೆಯುವದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಜನರ ಒಂದು ಏಕೀಕೃತ ದೇಹದೊಳಗೆ ಕರೆಯುತ್ತಾನೆ.

ಪಂಗಡಗಳು, ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳು, ಕಲಹ, ಅಸೂಯೆ, ಮತ್ತು ಪಕ್ಷನಿಷ್ಠೆಗಳಂತಹ ಕಾರ್ಯಗಳು ಸಮಾಧಾನವನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡುತ್ತವೆ ಮತ್ತು "ಒಂದೇ ದೇಹ"ವನ್ನು ವಿಭಾಗಗಳಾಗಿ ಒಡೆದು ಹಾಕುತ್ತವೆ. ಕಲಹ ಮತ್ತು ಪಂಗಡಗಳು ಮೇಲಣಿಂದ ಬಂದವುಗಳಲ್ಲ; ಇವುಗಳು ಯೇಸು ಅಥವಾ ತಂದೆಯಿಂದ ಬಂದವುಗಳಲ್ಲ, ಆದರೆ ಸೈತಾನನ ಮೂಲಗಳಿಂದ ಬಂದವುಗಳಾಗಿವೆ (ಯಾಕೋಬ 3:14-16). ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳ ಒಂದೇ ದೇಹದೊಳಗೆ ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿರುವವರು 3:8, 9ರಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿರುವ ದುರ್ಗುಣಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲನ ಮಾಡಿ 3:12-14ರಲ್ಲಿ ಬಣ್ಣಿಸಲಾಗಿರುವ ಸದ್ಗುಣಗಳನ್ನು ವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೆ ಸಮಾಧಾನವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

"ಒಂದೇ ದೇಹ" ಎಂದು ಸೂಚಿಸುವ ವೇಳೆ, ಬೇರೆ ವಾಕ್ಯಭಾಗಗಳಲ್ಲಿರುವಂತೆಯೇ, ಪೌಲನು *autou* ("ಆತನ" ದೇಹ) ಎಂಬ ಸರ್ವನಾಮವನ್ನು ಅಥವಾ ಗ್ರೀಕ್ ನಿರ್ದೇಶಕ ಗುಣವಾಚಿಯನ್ನು ("the" ದೇಹ) ಎಂಬುದನ್ನು ಬಳಸಲಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ, ಆತನು ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ಘಟಕದೊಳಗೆ, ಒಂದೇ ದೇಹದೊಳಗೆ ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿದನು.

ಧಾರ್ಮಿಕ ನಾಯಕರು ಜನರನ್ನು ಪಕ್ಷಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಪಂಗಡಗಳಿಗೆ, ಗೊಂದಲ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಜ್ಯಗಳಿಗೆ ಕರೆದಿರುತ್ತಾರೆ (ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳೂ 20:29, 30). ಯೇಸು ಅಂತಹ ಕಲಹವನ್ನು ಬಯಸುವದಿಲ್ಲ; ಆತನು ಐಕ್ಯತೆ ಮತ್ತು ಏಕತೆಯನ್ನು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತಾನೆ (ಯೋಹಾನ್ 17:20-23). ಆತನು ತನ್ನ ಹಿಂಬಾಲಕರು ಪಂಗಡ ಮತ್ತು ವಿಭಜನೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಸಮಾಜವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಒಂದೇ ದೇಹದೊಳಗಿರುವ ಸಮಾಧಾನಕ್ಕೆ ಕರೆಯಲ್ಪಡುವುದನ್ನು ಆತನು ಬಯಸುತ್ತಾನೆ. ಈ ದೇಹವು ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡುವಂತಹ ಬಿರುಗಾಳಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಸಹವಾಸಗಳಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ನೆಲೆಯಾಗಿರಬೇಕು.

ಕೊಲೊಸ್ಸೆಯವರಿಗೆ ಬರೆದ ಪತ್ರಿಕೆಯೊಳಗೆ "ಒಂದೇ ದೇಹ" ಎಂಬುದು ಇಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವೇ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ದೇಹವು ಸಭೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆಂಬುದಾಗಿ ಸಹ ಪೌಲನು 1:18, 24ರಲ್ಲಿ ಬರೆದನು. ಯೇಸು ತನ್ನ ಸಭೆಯನ್ನು (ಮತ್ತಾಯ 16:18), ಒಂದೇ ದೇಹವನ್ನು (ಎಫೆಸ 4:4; ನೋಡಿರಿ ಕೊಲೊಸ್ಸೆ 1:18), ಎಲ್ಲರನ್ನು ತನ್ನ ಕಡೆಗೆ ಸೆಳೆದುಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕಾಗಿ ಕಟ್ಟಿದನು (ಯೋಹಾನ್ 12:32). ಆತನೇ ಏಕೀಕರಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ, ಜನರನ್ನು ಒಂದೇ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿಸುವಾತನು (ರೋಮಾ 12:5; 1 ಕೊರಿಂಥ 10:17; 12:12, 20; ಎಫೆಸ 2:16). ನಾವು ಆತನಲ್ಲಿ ಐಕ್ಯವಾಗುವದಕ್ಕೆ ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮೂಲಕ ಆತನೊಳಗೆ ಮತ್ತು ಆತನ ಒಂದೇ ದೇಹದೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತೇವೆ (ರೋಮಾ 6:3; 12:5; 1 ಕೊರಿಂಥ 12:13; ಗಲಾತ್ಯ 3:27). ಈ ದೇಹದಲ್ಲಿ ನಾವು ಒಂದುಗೂಡುತ್ತೇವೆ (ಗಲಾತ್ಯ 3:28). ಕ್ರೈಸ್ತರಾಗಿ ನಮ್ಮ ಗುರಿಯು ಪರಸ್ಪರರೊಂದಿಗಿನ ನಮ್ಮ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ನಿಭಾಯಿಸುವದರಲ್ಲಿ ಯೇಸುವಿನ ಸಮಾಧಾನವೇ ನಿರ್ಣಾಯಕ ಕಾರ್ಯಭಾರಿಯಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವದೇ ಆಗಿರಬೇಕು.

ಯೇಸು "ಒಂದೇ ಹಿಂದು ಆಗುವದು, ಒಬ್ಬನೇ ಕುರುಬನು ಇರುವನು" ಎಂಬದರ ಕುರಿತು ಮಾತಾಡಿದನು (ಯೋಹಾನ್ 10:16) ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳು

“ಒಂದಾಗಿರಬೇಕು” ಎಂಬುದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು (ಯೋಹಾನ್ 17:20, 21). ಆದಿ ಸಭೆಯು ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳಲ್ಲಿ “ಏಕಮನಸ್ಸು,” “ಹೃದಯವೂ ಪ್ರಾಣವೂ ಒಂದೇ” ಆಗಿರುವ ಮೂಲಕ ಆರಂಭಗೊಂಡಿತ್ತು (ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 2:46; 4:32). ಅವರ ಕೂಟಗಳಲ್ಲಿ, ಅವರು “ಒಗ್ಗಟ್ಟಾಗಿ” ಇದ್ದರು (ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 5:12; ನೋಡಿ ರೋಮಾ 15:6). ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳೊಳಗೆ ಪಂಡಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಕೂಡದು (1 ಕೊರಿಂಥ 1:10; ರೋಮಾ 16:17).

ಕೈಸ್ತ ಯೋಚನೆಯಲ್ಲಿ ಕರೆಯಲ್ಪಡುವುದು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ಭಾವನೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. 15ನೆಯಲ್ಲಿ ಗ್ರೀಕ್ ಪದ ἐκλήθητε (eklēthēte) ಎಂಬುದು ಸೂಚಿಸುವದೇನೆಂದರೆ ಕೊಲೊಸ್ಸೆಯವರ ಕರೆಯುವಿಕೆಯು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿತ್ತು ಎಂಬುದು. ಅವರು “ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ”ವರಲ್ಲಿ ಸೇರಿದವರಾಗಿದ್ದರು (κλήτος, klētos; ರೋಮಾ 1:6; 8:28; 1 ಕೊರಿಂಥ 1:24).

ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರು ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟವರಾಗುವಂತಾಗಲು (2 ಥೆಸಲೋನಿಕ 2:13, 14) ಸುವಾರ್ತೆಯು ಜಗತ್ತಿಗೆಲ್ಲಾ ಸಾರಬೇಕಾದದ್ದಾಗಿದೆ (ಮಾರ್ಕ 16:15). ಹೇಗೂ, ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟವರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟವರಲ್ಲ. ಕೊಲೊಸ್ಸೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕೈಸ್ತರು ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಅವರು ಆ ಕರೆಯನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನಿರ್ಣಯಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಸುವಾರ್ತೆಗೆ ವಿಧೇಯರಾಗಲು ನಿರಾಕರಿಸುವವರು ದಂಡಿಸಲ್ಪಡುವರು, ಅದೇ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ವಿಧೇಯರಾಗುವವರು ರಕ್ಷಣೆ ಹೊಂದುವರು.

“ಇದಲ್ಲದೆ ಕೃತಜ್ಞತೆಯುಳ್ಳವರಾಗಿರಿ”

ಈ ಕ್ಷುಪ್ರವಾದ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ, ಪೌಲನು ಸತತವಾಗಿ ಕೃತಜ್ಞತಾಭಾವನೆ ಅಥವಾ ಉಪಕಾರ ಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡುವಂತೆ ನಿರ್ದೇಶಿಸುತ್ತಾನೆ (1:3, 12; 2:7; 3:15, 16, 17; 4:2). ಗುಣವಾಚಕ εὐχαριστοὶ (eucharistoi, “ಕೃತಜ್ಞತೆಯುಳ್ಳ”) ಎಂಬುದು ಗ್ರೀಕ್ ವಾಕ್ಯದೊಳಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವೇ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಅದೇ ಪದದ ತ್ರಿಯಾಪದ ರೂಪವಾದ, εὐχαριστεῖο (eucharisteō, “ಕೃತಜ್ಞತೆ ಮಾಡು”) ಎಂಬುದು ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಸಾರಿ ಬಳಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ಮತ್ತು ಅದು ಗ್ರೀಕ್ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಪದೇ ಪದೇ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಇದು ಒಂದು ಮೆಚ್ಚಿಕೆಯ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಕೃತಜ್ಞತಾಭಾವನೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಕೃತಜ್ಞತಾಸ್ತುತಿ ಮಾಡುವದನ್ನು ಜೀವನದ ವಿಧವೆಂಬಂತೆ ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕೆಂಬುದು ಪೌಲನು ಕೊಲೊಸ್ಸೆಯವರಿಗೆ ನೀಡಿದ ಬುದ್ಧಿವಾದವಾಗಿತ್ತು. ಇತರರೊಂದಿಗೆ ಸಾಮರಸ್ಯದಿಂದ ಬಾಳುವವರಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದಿರುವದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಬೇರೆಯರೊಂದಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಯ ಬಂಧದಲ್ಲಿರುವದರ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಮತ್ತು ಜನಾಂಗೀಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸದೆಯೇ ಒಂದೇ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಅಂಗೀಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ, ಕೊಲೊಸ್ಸೆಯವರು ಸ್ತೋತ್ರಗಳಿಂದ ತುಂಬಿರಬೇಕಿತ್ತು. ಕೆಲವರು “ಕೃತಜ್ಞತೆಯುಳ್ಳವರಾಗಿರುವದನ್ನು” ಒಂದೇ ದೇಹದಲ್ಲಿ “ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿರುವದರಿಂದ” ಬೇರ್ಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಒಂದು ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುತ್ತಾರೆ:

“ಕೃತಜ್ಞತೆಯುಳ್ಳವರಾಗಿರಿ” . . . (καὶ εὐχάριστοι γίνεσθε) ಎಂಬ ಬುದ್ಧಿವಾದವು ಮನುಷ್ಯರು ಕೃತಜ್ಞತಾ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಹೊಂದಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಲ್ಲಿ ದೇವರಿಗೆ ಹೇಳಬೇಕು ಎಂದಷ್ಟೇ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ, ಸಮುದಾಯವು ತಮ್ಮನ್ನು ದೇವರು ಅಂಧಕಾರದ ದೊರೆತನದಿಂದ ಬಿಡಿಸಿ ತನ್ನ ಮಗನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿದ್ದಾನೆಂಬುದಕ್ಕಾಗಿ ತನ್ನ ಸ್ತುತಿ ಮತ್ತು ಮಹಿಮಾರಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವ ಮೂಲಕ ಸ್ತೋತ್ರಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕು (1:12f.). ಒಂದೇ “ದೇಹ”ದ, ಅಂದರೆ ಸಭೆಯ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯೊಳಗೆ, ಕೃತಜ್ಞತಾಸ್ತುತಿಯು ಸ್ತೋತ್ರಗೀತೆಗಳನ್ನು ಧ್ವನಿಸಬೇಕು, ಅದರಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಸ್ತನು “ಅದೃಶ್ಯನಾದ ದೇವರ ಪ್ರತಿಯೊಪನು” . . . ಮತ್ತು ಸಮಸ್ತದ ಮೇಲೆ ಒಡೆಯನು ಎಂದು ಮಹಿಮೆಗೊಳಿಸಲ್ಪಡುವನು (1:15-20).³

ಭೂಮಿಯ ಮೇಲಿನ ಎಲ್ಲಾ ಜನರೊಳಗೆ, ಕ್ರೈಸ್ತರು ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದಿರುವುದಕ್ಕೆ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮೂಲಕ ನಾವು ಅನೇಕ ಶಾರೀರಿಕ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೇವೆ, ಮತ್ತು ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿ ನಾವು “ಸಕಲ ಆತ್ಮೀಯವರಗಳನ್ನು” ಹೊಂದಿದ್ದೇವೆ (ಎಫೆಸ 1:3). ನಾವು ಕ್ರೈಸ್ತ ಸ್ನೇಹಿತರಿಂದ, ದೇವರಿಂದ, ಮತ್ತು ಕ್ರಿಸ್ತನಿಂದ ಪ್ರೀತಿಸಲ್ಪಡುತ್ತೇವೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ, ದೇವರ ಅನುಗ್ರಹಿಸುವಿಕೆಯ ಪೋಷಣೆಯನ್ನು ಆನಂದಿಸುತ್ತೇವೆ, ಈಗಿನ ಹಾಗೂ ಮುಂದಿನ ಕಾಲದ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಿಂದ ತುಂಬಿದವರಾಗಿದ್ದೇವೆ, ಮತ್ತು ಈಗಿನ ಜೀವನ ಹಾಗೂ ಭವಿಷ್ಯದ ಜೀವನದ ಕುರಿತ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಗಳ ಜ್ಞಾನವು ನಮಗೆ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ದೇವರ ಕೃಪೆಯ ಕಾರಣದಿಂದ ನಾವು ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿ ಆಶೀರ್ವದಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ (ಎಫೆಸ 1:7; 2 ತಿಮೊಥೆ 2:1).

ಹಾಡುವದರ ಮೂಲಕ ಆತನನ್ನು ಆರಾಧಿಸುವದು (3:16)

¹⁶ಕ್ರಿಸ್ತನ ವಾಕ್ಯವು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ವಾಸಿಸಲಿ; ಸಕಲಜ್ಞಾನದಿಂದ ಕೂಡಿದವರಾಗಿ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಉಪದೇಶಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿರಿ, ಬುದ್ಧಿಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಿರಿ; ಕರ್ತನ ಕೃಪೆಯನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವರಾಗಿ ಕೀರ್ತನೆಗಳಿಂದಲೂ ಸಂಗೀತಗಳಿಂದಲೂ ಆತ್ಮಸಂಬಂಧವಾದ ಹಾಡುಗಳಿಂದಲೂ ನಿಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿ ದೇವರಿಗೆ ಗಾನಮಾಡಿರಿ.

“ಕ್ರಿಸ್ತನ ವಾಕ್ಯವು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ವಾಸಿಸಲಿ”

ಒಂದೇ ದೇಹದಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ, ಪೌಲನು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ, “ಕ್ರಿಸ್ತನಿಂದಾದ ಸಮಾಧಾನವು ನಿಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿ” ನೆಲೆಸಲಿ, ಮತ್ತು ಕ್ರಿಸ್ತನ ವಾಕ್ಯವು ನಿಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ವಾಸಿಸಲಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. “ಕ್ರಿಸ್ತನ ವಾಕ್ಯ,” “ವಾಕ್ಯ,” “ದೇವರ ವಾಕ್ಯ,” ಮತ್ತು ಕರ್ತನ ವಾಕ್ಯ” ಎಂಬ ಪದಗುಚ್ಛಗಳು ಹೊಸ ಒಂದೆಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ.⁴ ಯೇಸು ಕೆಲವು ಸಾರಿ “ನನ್ನ ವಾಕ್ಯ”⁵ ಎಂದು ಹೇಳಿದನು, ಆದರೆ “ಕ್ರಿಸ್ತನ ವಾಕ್ಯ” ಎಂಬುದು ಇಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ರೋಮಾ 10:17ರಲ್ಲಿ (ಆದಾಗ್ಯೂ ಗ್ರೀಕ್.ನೊಳಗೆ ರೋಮಾ 10:17ರಲ್ಲಿ “ವಾಕ್ಯ” ಎಂಬುದಕ್ಕೆ λόγος [logos] ಎಂಬುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ῥήμα [hṛēma] ಎಂದಿರುತ್ತದೆ) ಮಾತ್ರವೇ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ.

ಈ “ಕ್ರಿಸ್ತನ ವಾಕ್ಯ”ವು ಕ್ರೈಸ್ತರಲ್ಲಿ ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗಿ “ವಾಸಿಸ”ಬೇಕಾಗಿತ್ತು (ἐνοικέω,

enoikeō). “ವಾಸಿಸಲಿ” ಎಂದರೆ “ಮನೆಯಲ್ಲಿರು” ಎಂದರ್ಥವಾಗಿದೆ. ಈ ಪದದ ಬೇರೆ ರೂಪಗಳು ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ (ರೋಮಾ 8:11; 2 ಕೊರಿಂಥ 6:16; 2 ತಿಮೊಥೆ 1:5, 14). ಈ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ರೂಪವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಬಳಸುವ ಮೂಲಕ, ಪೌಲನು ಕೊಲೊಸ್ಸೆಯವರಿಗೆ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಸ್ತನ ವಾಕ್ಯವು ನಿರಂತರವಾಗಿ ನೆಲೆಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ಅನುಮತಿಸಿ ಅವರ ಜೀವಿತಗಳನ್ನೂ ಶಾಶ್ವತವಾದ ಭಾಗವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.

“ಹೇರಳವಾಗಿ” ಎಂದು ಸಹ ಅನುವಾದಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ (1 ತಿಮೊಥೆ 6:17; ತೀತನಿಗೆ 3:6; 2 ಪೇತ್ರ 1:11), “ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗಿ” (πλουσιός, plousiōs), ಎಂಬುದರ ಅರ್ಥವು “ಪೂರ್ಣವಾಗಿ,” “ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ,” ಮತ್ತು “ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ” ಎಂದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಸಹೋದರರೊಳಗೆ ಕ್ರಿಸ್ತನ ವಾಕ್ಯವು ಹೇರಳವಾಗಿ ವಾಸಿಸಬೇಕಿತ್ತು, ಅವರ ಮನಸ್ಸುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸ್ವಾಗತದ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅವರ ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿ ಅದು ನೆಚ್ಚಿನ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದಂತೆ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಕಾರ್ಯಗಳು ಗುಂಪಾಗಿ ಆಕ್ರಮಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಾರದಿತ್ತು ಅಥವಾ ಅದಕ್ಕೆ ತಡೆಯನ್ನೊಡ್ಡಬಾರದಾಗಿತ್ತು. ವಾಕ್ಯವು ಅವರಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸಮೃದ್ಧತೆಯೊಂದಿಗೆ – ಅಂದರೆ, ಗಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಗುಣಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಸಹ – ವಾಸಿಸಬೇಕೆಂಬ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಸಹ ಪೌಲನು ಹೇಳಿರಬಹುದಾಗಿದೆ. ಯೇಸುವಿನ ಬೋಧನೆಯ ರತ್ನಮಣಿಗಳು ಮತ್ತು ಸಮೃದ್ಧತೆಯು ಅವರಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸಬೇಕಿತ್ತು ಮತ್ತು ಅವರ ಹಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಧ್ವನಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು.

ಬಹುಶಃ ಕೊಲೊಸ್ಸೆಯವರ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಯೇಸುವಿನ ಲಿಖಿತ ವಾಕ್ಯವು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ತಮಗೆ ಯೇಸುವಿನ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಗೊಳಿಸುವ ಹಾಗೆ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನಿಂದ ಉಪದೇಶಿಸಲ್ಪಡುವವರ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿತರಾಗಿರ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು (ಎಫೆಸ 3:3-5). ಯೇಸುವಿನ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ನೆನಪಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಅವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬಹುದಾಗಿದ್ದ ಒಂದು ದಾರಿಯೆಂದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಹಾಡಿನ ರೂಪಕ್ಕೆ ತರುವುದೇ ಆಗಿತ್ತು. ಜನರು ಹಾಡಿನ ಸಾವಿರಾರು ವಚನಗಳನ್ನು ಜ್ಞಾಪಕದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲವರಾಗಿದ್ದು ಅವುಗಳನ್ನು ಸ್ಮರವಿನ್ಯಾಸದ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದೆ ನೆನಪಿಗೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಕಷ್ಟಕರವಾಗುವುದು. ಹಾಡುಗಳಲ್ಲಿನ ಯೋಚನೆಗಳ ಮೇಲೆ ಗಮನವನ್ನು ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸುವ ಮೂಲಕ, ಹಾಡುತ್ತಿರುವವರ ಅಥವಾ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವರ ಮನಸ್ಸುಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಸ್ತನ ವಾಕ್ಯಗಳ ಭಾಷು ಮೂಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಅವುಗಳು ಅವರಲ್ಲಿ ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ವಾಸಿಸುವಂತಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಬದಲಾಗಿ, ಕೊಲೊಸ್ಸೆಯವರು ಯೇಸುವಿನ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಕಳಕಳಿಯಿಲ್ಲವರಾಗಿರಬೇಕಿತ್ತು. ಆದಿ ಸಭೆಯು ಅಪೊಸ್ತಲರ ಬೋಧನೆಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿದಿತ್ತು (ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 2:42), ಆ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಯೇಸುವೇ ನೇರವಾಗಿ ಅಥವಾ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನ ಸಹಾಯದ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಅಪೊಸ್ತಲರಿಗೆ ಕಲಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದನು (ಯೋಹಾನ್ 14:26; 16:13).

“ಸಕಲಜ್ಞಾನದಿಂದ ಕೂಡಿದವರಾಗಿ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು
ಉಪದೇಶಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿರಿ, ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಿರಿ”

ಕ್ರಿಸ್ತನ ವಾಕ್ಯವು ಅವರೊಳಗೆ ವಾಸವಾಗಿದ್ದು ಅವರ ಹಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲ್ಪಡುವದಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಅದು ಅವರಿಗೆ ಉಪದೇಶ ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿವಾದ ಹೇಳುವದಕ್ಕೆ ಮೂಲವಾಗುವದಾಗಿತ್ತು. ಕ್ರೈಸ್ತರಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ (σοφία, *sophia*) ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು. ಪೌಲನು “ಬುದ್ಧಿ” ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಆರು ಸಾರಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತಾನೆ (1:9, 28; 2:3, 23; 3:16; 4:5). ಆತನು ಕೊರಿಂಥದವರಿಗೆ ಬರೆದ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನಿಜವಾದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಜ್ಞಾನದೊಂದಿಗೆ ವಿರುದ್ಧ ಹೋಲಿಕೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ (1 ಕೊರಿಂಥ 1:17-2:13). ಕೊಲೊಸ್ಸೆಯವರು ವಾಕ್ಯ ಏನು ಹೇಳುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದಿರಬೇಕಾಗಿದ್ದು ಮಾತ್ರವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅವರು ಅದನ್ನು ಜ್ಞಾನದಿಂದ ನಿಭಾಯಿಸುವವರಾಗಿ ಸಭೆಯ ಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಅದನ್ನು ಬಳಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು.

ಕೊಲೊಸ್ಸೆಯವರಿಗೆ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಸುಳ್ಳು ಬೋಧಕರ ಮಿಥ್ಯ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ, ಯೇಸುವಿನ ಬೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುವ ಜ್ಞಾನವು ನಿರ್ಮಲ ಹಾಗೂ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಸ್ವಾರಸ್ಯಕರಗೊಳಿಸುವ ಅಗತ್ಯವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ, ಯಾಕೆಂದರೆ ಆತನ ಮಾತುಗಳು ಕೇಳುವವನ ಆತ್ಮಿಕ ಅಗತ್ಯತೆಗಳಿಗೆ ಹೇರಳವಾಗಿ ಒದಗಿಸುವವುಗಳಾಗಿದ್ದವು. ದೇವರ ಸತ್ಯವು ಯೇಸುವಿನ ನುಡಿದ ಮಾತುಗಳ ಮೂಲಕ (ಯೋಹಾನ್ 12:49, 50) ಮತ್ತು ಲಿಖಿತ ವಾಕ್ಯದ ಮೂಲಕ ಪ್ರಕಟಗೊಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು (1 ಕೊರಿಂಥ 14:37; 1 ಯೋಹಾನ್ 1:1-4). ಯೇಸುವಿನ ಬೋಧನೆಯ ಸಂಪೂರ್ಣತೆಯು ಆತನ ವಾಕ್ಯದ ಮೂಲಕ ಮಾತ್ರವೇ ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ.

“ಸಕಲಜ್ಞಾನ” ಎಂಬುದನ್ನು “ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸಲಿ” ಅಥವಾ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಉಪದೇಶಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿರಿ, ಬುದ್ಧಿಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಿರಿ ಎಂಬ ಎರಡರಲ್ಲಿ ಒಂದರಿಂದ ವಿಶೇಷಣಗೊಳಿಸಬಹುದು. ಅದು ಮೊದಲನೆಯದನ್ನು ವಿಶೇಷಣಗೊಳಿಸುವದಾದರೆ, ಕೊಲೊಸ್ಸೆಯವರು ತಮ್ಮ ಜೀವಿತಗಳಲ್ಲಿ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯಿಂದ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಎಂದಾಗುವದು. ಅದು ಎರಡನೆಯದನ್ನು ವಿಶೇಷಣಗೊಳಿಸುವದಾದರೆ, ಇದು ಬಹುಪಾಲು ಅನುವಾದಕರು ಹಾಗೂ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರರಿಂದ ಇಷ್ಟಪಡುವಂಥದ್ದಾಗಿದ್ದು, ಕೊಲೊಸ್ಸೆಯವರಿಗೆ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಉಪದೇಶ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿರಿ ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಿರಿ ಎಂದು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತೆಂದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ (2:3).

“ಉಪದೇಶ” (διδάσκοντες, *didaskontes*) ಎಂದರೆ ಬೋಧನೆಯ ಮೂಲಕ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡು ಎಂದರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. “ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳುವದು” (νοουθετοῦντες, *nouthetountes*) ಎಂಬುದು ಅಸಮರ್ಪಕವಾದ ನಡವಳಿಕೆ ಬಗ್ಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಅಥವಾ ಸಮಾಲೋಚನೆ ನೀಡುವದು ಎಂಬುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುವದಾಗಿದೆ, ಮತ್ತು ಹೀಗೆ ಅದು ಆತ್ಮಿಕ ಜೀವಿತಗಳನ್ನು ಉತ್ತಮಗೊಳಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಇತರರನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸುವದು ಎಂದರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಕ್ರೈಸ್ತರು ಹಾಡುವ ಮೂಲಕ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಹುರದುಂಬಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ಭಕ್ತಿವೃದ್ಧಿ ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಿತ್ತು, ಅದು ಪ್ರೇರಕ ಹಾಗೂ ಉಪದೇಶಾತ್ಮಕ ಸಹ ಆಗಿರಬಲ್ಲದು.

ಹಾಡುವದು ದ್ವಿಮುಖವಾದ ಚಟುವಟಿಕೆಯಾಗಿದೆ; ನಮ್ಮ ಹಾಡುಗಳ ನುಡಿಗಳನ್ನು ಬೇರೆಯವರ ಕಡೆಗೆ ಮತ್ತು ದೇವರ ಕಡೆಗೆ ನಿರ್ದೇಶಿಸತಕ್ಕದ್ದು. ಹಾಡುವಿಕೆಯು ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಉಪದೇಶ ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿವಾದವನ್ನು ನೀಡುವದಾಗಿದೆಯಾದ್ದರಿಂದ, ಅದು ಕ್ರೈಸ್ತ ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಚಟುವಟಿಕೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಸಮತೋಲನವಿರಬೇಕಾದರೆ ಅವೆರಡನ್ನೂ ಸೇರ್ಪಡೆಗೊಳಿಸುವದು ಅವಶ್ಯಕ. ಒಂದಕ್ಕಿಂತ ಮತ್ತೊಂದಕ್ಕೆ ಅತಿಯಾದ ಒತ್ತು ಕೊಡುವದರಿಂದ ಹಾಡುವಿಕೆಯು ಉದ್ದೇಶವನ್ನೇ ಅದು ಹಾಳು ಮಾಡುತ್ತದೆ.

“ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು” ಎಂಬುದನ್ನು ಕ್ರಿಸ್ತನ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಒಬ್ಬರೊಂದಿಗೊಬ್ಬರು ಎಲ್ಲರ ಪ್ರಯೋಜನಾರ್ಥವಾಗಿ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಸಮುದಾಯ ಎಂಬದಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದು. Peter T. O'Brien ಹೀಗೆ ಬರೆಯುತ್ತಾನೆ,

ಇಲ್ಲಿ, ಹೇಗೂ, ಅದು ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರು ಎಂದಾಗಿರುತ್ತದೆ . . . ಅವರು ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಉಪದೇಶ ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿವಾದ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ (ἐπιτροπὴ “ನಿಮ್ಮನ್ನು,” ಎಂಬುದು ವಾಸ್ತವಿಕವಾಗಿ ὑπὸ ἑαυτοῖς, “ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು” ಎಂಬದರಿಂದ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ, ಅದು ಒಂದು ಅನ್ಯೋನ್ಯ ಕ್ರಿಯಾರ್ಥಕ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿರುವ ಆತ್ಮಾರ್ಥಕ ಪದವಾಗಿರುತ್ತದೆ . . .).⁶

3:16 ಮತ್ತು ಎಫೆಸ 5:19ರಲ್ಲಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಹಾಡುವಿಕೆಯು ಕ್ರೈಸ್ತ ಕೂಟಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಆರಾಧನೆಯೆಂಬುದರ ಪರೋಕ್ಷ ಸೂಚನೆಯಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಹಾಡಿಕೊಳ್ಳುವದು ಅಥವಾ ಖಾಸಗಿ ಕೂಟಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಡುವಿಕೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳಿರುತ್ತಾರೆ. F. F. Bruce ಅಂಥ ಮುಕ್ತಾಯಕ್ಕೆ ಬರುವದನ್ನು ಖಂಡಿಸುತ್ತಾನೆ:

“ನಿಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿ” ಎಂಬುದು “ನಿನ್ನೊಳಗೆ” (ಒಬ್ಬ ಕ್ರೈಸ್ತ ವ್ಯಕ್ತಿ) ಅಥವಾ “ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ” (ಒಂದು ಕ್ರೈಸ್ತ ಸಮುದಾಯವಾಗಿ) ಎಂದು ಅರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೋ? ಬಹುಶಃ [ಪೌಲನು] ಎರಡರಲ್ಲಿ ಪರ್ಯಾಯವಾಗಿ ಒಂದಕ್ಕೆ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿರದೆ ಇರುತ್ತಿದ್ದನು, ಎರಡರಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿಕೊಂಡಾಗ್ಯೂ, ಸನ್ನಿವೇಶವನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಒಟ್ಟಾರೆಯಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಅವರ ಕೂಟಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರೈಸ್ತ ಸಂದೇಶ ಸಾರುವಿಕೆಗೆ ಮತ್ತು ಕ್ರೈಸ್ತ ಬೋಧನೆಯ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಅವಕಾಶವಿರುವದಾಗಿರಲಿ.⁷

Eduard Lohseನು ಸಭೆಯು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಚಟುವಟಿಕೆಗೆ ಈ ವಚನವನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸುವ ಮೂಲಕ ಈ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನದೊಂದಿಗೆ ಒಮ್ಮತವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾನೆ. “15ನೇ ವಚನವು ಪೋತ್ಯಾಹಿಸುವಂಥ ಸಮರ್ಪಕವಾದ ಕೃತಜ್ಞತಾಸ್ತುತಿಯು, ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಆಲಿಸಿ ಮನನ ಮಾಡುವದರಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ದೇವರನ್ನು ಮಹಿಮೆ ಪಡಿಸಲು ಸಮುದಾಯದಿಂದ ಹಾಡಲ್ಪಡುವ ಹಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಭವಿಸುತ್ತದೆ.”⁸

ಆದಿ ಸಭೆಯ ಕೂಟಗಳಲ್ಲಿ, ಹಾಡುವಿಕೆಯು ಆರಾಧನೆಯ ಒಂದು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ಭಾಗವಾಗಿತ್ತು. Pliny the Younger (ಸುಮಾರು ಕ್ರಿ.ಶ. 61 ಹುಟ್ಟಿದ, Gaius Plinius

Caecilius Secundus) ಕ್ರೈಸ್ತರೊಂದಿಗೆ ತನಗಾದ ಭೇಟಿಗಳ ಕುರಿತು ಬರೆದನು. ಆತನು ರೋಮನ್ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಾದ Trajanಗೆ ಬರೆದ ಪತ್ರಗಳಲ್ಲಿ, ತನಗೆ ಕ್ರೈಸ್ತರು ಸಿಕ್ಕಾಗ ಅವರೊಂದಿಗೆ ತಾನು ಹೇಗೆ ವರ್ತಿಸಿದನೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ Pliny ಬಣ್ಣಿಸುತ್ತಾನೆ. ಈ ಪತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರೈಸ್ತೀಯ ಕೂಟಗಳಲ್ಲಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ವಿಷಯವಾಗಿ ಕ್ರೈಸ್ತೇತರ ಮೂಲದಿಂದ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟ ನುಡಿಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಆತನ ಸುಮಾರು ಕ್ರಿ.ಶ. 110ರಲ್ಲಿ ಬರೆದದ್ದೇನೆಂದರೆ, “ಅವರು ಬೆಳಗಾಗುವದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ದಿನದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಕೂಡಿ ಬರುವ ರೂಢಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು, ಆಗ ಅವರು ಒಬ್ಬ ದೇವರಿಗೋ ಎಂಬಂತೆ ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗೆ ವಚನಗಳನ್ನು ಒಂದಾದ ಮೇಲೊಂದರಂತೆ ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದರು . . .”⁹ ಕ್ರೈಸ್ತರು ಆರಾಧನೆಯ ವೇಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಪೌಲನು ಈ ವಾಕ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ (3:16) ಬೇಡಿಕೊಂಡ ಪ್ರಕಾರವೇ, ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಇದೊಂದು ಕ್ರೈಸ್ತ ಬರಹಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಗಿನಿಂದ ದೊರೆತ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಪುರಾವೆ ಆಗಿರುತ್ತದೆ.

“ಕೀರ್ತನೆಗಳಿಂದಲೂ ಸಂಗೀತಗಳಿಂದಲೂ ಆತ್ಮಸಂಬಂಧವಾದ ಹಾಡುಗಳಿಂದಲೂ”

ಕೀರ್ತನೆಗಳು ಮತ್ತು ಸಂಗೀತಗಳು ಮತ್ತು ಆತ್ಮಸಂಬಂಧವಾದ ಹಾಡುಗಳು (ಎಫೆಸು 5:19ರಲ್ಲಿ ಸಹ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ) ಆದಿ ಸಭೆಯು ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದಂಥ ವಿವಿಧ ವಿಧವಾದ ಹಾಡುಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಈ ಮೂರರ ನಡುವೆ ಒಂದು ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡುವದು ಕಷ್ಟಕರವಾಗಿರುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರರು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಪದಗಳು ಬಹುಶಃ ಹಾಡಿನ ವಿವಿಧ ರೂಪಗಳನ್ನು ಬಣ್ಣಿಸುವಂಥವುಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ. “ಕೀರ್ತನೆಗಳು” (*ψαλμοί, psalmoi*) ಎಂಬುದು ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಕೀರ್ತನೆಗಳು ಪುಸ್ತಕದ ಅಥವಾ ಯೆಹೂದಿ ಕೀರ್ತನೆಗಳ ರೂಪದ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುವಂಥ ಹಾಡುಗಳು ಎಂದರ್ಥ ಕೊಡುತ್ತದೆಂದು ಕೆಲವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡುತ್ತಾರೆ. “ಸಂಗೀತಗಳು” (*ὕμνοι, humnoi*) ಕ್ರೈಸ್ತ ರಚನಕಾರರಿಂದ ಅಳವಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಸ್ತೋತ್ರಗೀತೆಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ. “ಆತ್ಮಸಂಬಂಧವಾದ ಹಾಡುಗಳು” ಆದಿ ಸಭೆಯ ಕಾಲದ ಹಾಡುಗಳ ಧಾಟಿಯಲ್ಲಿ ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಪವಿತ್ರ ಹಾಡುಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ. “ಹಾಡುಗಳು” (*ὕδα, odai*) ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ಧಾರ್ಮಿಕವಾಗಿರುವವುಗಳು ಎಂದಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಹಾಡತಕ್ಕದ್ದೆಂಬುದನ್ನು ಪೌಲನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದನು; ಅವುಗಳು ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ “ಧಾರ್ಮಿಕ” ಅಥವಾ “ಆತ್ಮಸಂಬಂಧ”ವಾಗಿರತಕ್ಕದ್ದು. O’Brienನು ಈ ಮುಕ್ತಾಯಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾನೆ,

ಈ ಪದಗಳ ನಡುವೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡುವದಕ್ಕಾಗಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪದಗಳ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಸಂಗೀತಗಳ ನಿಖರವಾದ ವರ್ಗೀಕರಣವನ್ನು ಮಾಡುವದಕ್ಕಾಗಲಿ ಆಗುವದಿಲ್ಲವಾದರೂ . . . “ಕೀರ್ತನೆಗಳಿಂದಲೂ,” “ಸಂಗೀತಗಳಿಂದಲೂ,” ಮತ್ತು “ಹಾಡುಗಳಿಂದಲೂ” ಎಂಬ ಈ ಮೂರು ಪದಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೆ, ಅದು “ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನು ಪ್ರೇರಣೆಯನ್ನು ನೀಡುವ ಎಲ್ಲಾ ಶ್ರೇಣಿಯ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಹಾಡುವದು” ಎಂಬುದನ್ನು ಬಣ್ಣಿಸುತ್ತದೆ . . . ಅವರು

ಪವಿತ್ರಾತ್ಮ-ಪ್ರೇರಿತವಾದ ಕೀರ್ತನೆಗಳಿಂದಲೂ ಸಂಗೀತಗಳಿಂದಲೂ ಹಾಡುಗಳಿಂದಲೂ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಉಪದೇಶ ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿವಾದ ಹೇಳುವಂತಾಗಲು ಸಮುದಾಯದ ಸದಸ್ಯರೊಳಗೆ ಕ್ರಿಸ್ತನ ವಾಕ್ಯವು ವಾಸಿಸುವದಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ಅವರನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವದಾಗಿತ್ತು . . .¹⁰

“ಕರ್ತನ ಕೃಪೆಯನ್ನು ನೆನಸಿಕೊಳ್ಳುವವರಾಗಿ . . .

ನಿಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿ ದೇವರಿಗೆ ಗಾನ ಮಾಡಿರಿ”

ಗಾನಮಾಡುವದು (ᾄδοντες, *adontes*) ಜೊತೆಗೂಡಿ ಕೃಪೆಯನ್ನು ನೆನಸಿಕೊಳ್ಳುವವರಾಗಿ [χάρις, *charis*] . . . ಆರಾಧಿಸುವವರ ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿ (καρδία, *kardiai*) ದೇವರಿಗೆ ಹಾಡುವದು ಸೇರಿರತಕ್ಕದ್ದು. ಒಂದು ವಿಧದಲ್ಲಿ ಇದೇ ರೀತಿಯಾಗಿರುವ ವಾಕ್ಯಭಾಗವೊಂದರಲ್ಲಿ (ಎಫೆಸ 5:19), ಪೌಲನು ಎಫೆಸದವರಿಗೆ “ನಿಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿ ಕರ್ತನಿಗೆ ಗಾನಮಾಡುತ್ತಾ (*adontes*) ಕೀರ್ತನೆ ಹಾಡುತ್ತಾ (ψαλλόντες, *psallontes*)” ಎಂದು ಬರೆಯುತ್ತಾನೆ. ಕೆಲವರು *psalmos*, “psalm” ಎಂಬದರ ಸಜಾತೀಯ ಪದವಾದ *psallōd* ಅರ್ಥದ ಬಗ್ಗೆ ಆಕ್ಷೇಪಣೆಯಿತ್ತುತ್ತಾರೆ. (ನೋಡಿರಿ, “ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕಾಗಿ: *Psallōd* ಅರ್ಥ.” ಪುಟ 131.)

ಪೌಲನು ಮುಂದಿನ ವಚನದಲ್ಲಿ ಕೊಲೊಸ್ಸೆಯವರಿಗೆ ತಾವು ಏನು ಮಾಡಿದರೂ ಅದರಲ್ಲಿ “ಕೃತಜ್ಞತಾಸ್ತುತಿ” ಮಾಡಿರಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನಾದ್ದರಿಂದ, J. B. Lightfootನು ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬಂದದ್ದೇನೆಂದರೆ *charis* ಎಂಬುದನ್ನು “ಸ್ವೀಕಾರಾರ್ಹತೆ,” “ಮಾಧುರ್ಯತೆ”¹¹ ಎಂದು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದು. ಅದು ಅದರ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಅರ್ಥದೊಂದಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಸಾಮರಸ್ಯ ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ. ಅದು KJV ಮತ್ತು NKJVಯಲ್ಲಿ “ಕೃಪೆ” ಎಂದು ಅನುವಾದಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ಆದರೆ ಇನ್ನು ಕೆಲವು ತರ್ಜುಮೆಗಳಲ್ಲಿ “ಕೃತಜ್ಞತಾಸ್ತುತಿ ಮಾಡುವದು,” “ಕೃತಜ್ಞತೆಯುಳ್ಳ,” ಅಥವಾ “ಉಪಕಾರ ಸ್ಮರಣೆ” ಎಂದು ಅನುವಾದಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ (RSV; NRSV; 1977 NASB; NASB; NIV; TNIV). ಇಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವು ಕೃತಜ್ಞತಾಸ್ತುತಿ ಅಥವಾ ಉಪಕಾರ ಸ್ಮರಣೆ ಎಂದಾಗಿರುತ್ತದೆಂಬದಾಗಿ ಅನುವಾದಕರು ಮತ್ತು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರರು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸಮ್ಮತಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ, ಆದಾಗ್ಯೂ *charis* ಬೇರೆ ವಾಕ್ಯಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಅರ್ಥವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದು ವಿರಳವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

Charis, ಒಂದೇ ಮೂಲಪದದಿಂದ ಬಂದದ್ದಾಗಿದ್ದು, NASBಯಲ್ಲಿ “ಕೃಪೆ” ಎಂಬದಾಗಿ 122 ಸಾರಿ, “ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡು” ಎಂದು 3 ಸಾರಿ, “ಕೃತಜ್ಞತೆಯುಳ್ಳವರಾಗಿ” ಎಂದು 2 ಸಾರಿ, ಮತ್ತು “ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು” ಎಂದು 6 ಸಾರಿ ಅನುವಾದಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. *Charis* ಎಂಬುದು ಅನೇಕ ಸಾರಿ ಕೃತಜ್ಞತಾಸ್ತೋತ್ರ ಎಂದು ಅನುವಾದಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿಲ್ಲವಾದರೂ, ಕೆಲವೊಂದು ಹಿನ್ನೆಲೆಗಳಿಗೆ ಈ ಅರ್ಥವು ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಹೊಂದಾಣಿಕೆಯಾಗುವದಾಗಿದೆ (ರೋಮಾ 6:17; 1 ಕೊರಿಂಥ 15:57; 2 ಕೊರಿಂಥ 2:14; 8:16; 9:15). ಅದರ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಅರ್ಥವು ಅಂದ ಮತ್ತು ಮನಸೆಳೆಯುವ ಆಕರ್ಷಣೆ ಎಂದಾಗಿದ್ದು ಅದನ್ನು ಮೋಹಕತೆ, ಆಕರ್ಷಣೀಯತೆ, ಮತ್ತು ಲಾವಣ್ಯತೆ ಎಂಬದಾಗಿ ಬಣ್ಣಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಿ ಬಳಸಲ್ಪಡುವ ವೇಳೆ, ಕೃಪೆಯ ಅರ್ಥವು ಅರ್ಹರಲ್ಲದಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಉಪಕಾರಗಳನ್ನು ತೋರುವದು ಎಂದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ಸಾರಿ ಅರ್ಥವು ವಿಶೇಷ ಉಪಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಕೃತಜ್ಞತೆ

ಮತ್ತು ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡುವದು ಎಂದಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಆತನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡುವದು (3:17)

¹⁷ನೀವು ನುಡಿಯಿಂದಾಗಲಿ ನಡೆಯಿಂದಾಗಲಿ ಏನು ಮಾಡಿದರೂ ಅದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕರ್ತನಾದ ಯೇಸುವಿನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿಯೇ ಮಾಡಿರಿ. ಆತನ ಮೂಲಕ ತಂದೆಯಾದ ದೇವರಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞತಾಸ್ತುತಿಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿರಿ.

“ನೀವು ನುಡಿಯಿಂದಾಗಲಿ ನಡೆಯಿಂದಾಗಲಿ ಏನು ಮಾಡಿದರೂ

ಅದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಯೇಸುವಿನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿಯೇ ಮಾಡಿರಿ”

ಕೊಲೊಸ್ಸೆಯವರು ತಮಗೆ ಪೌಲನು ಹೇಳಿದ್ದೆಲ್ಲವನ್ನು ಪಾಲನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದ್ದು ಮಾತ್ರವೇ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅವರು ನುಡಿಯಿಂದಾಗಲಿ ನಡೆಯಿಂದಾಗಲಿ [ಏನೇ ಮಾಡಿದರೂ] ಅದು ಯೇಸುವಿನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿಯೇ ಮಾಡಲ್ಪಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಎಂಬುದು ಕೇವಲ ಒಳ್ಳೇ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ದುಷ್ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನಲ್ಲ.

ಕ್ರೈಸ್ತತ್ವವು ಒಂದು ಕ್ರಿಯಾಶೀಲವಾದ ಧರ್ಮವಾಗಿದೆ. ಕ್ರೈಸ್ತರು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವವರು ಹಾಗೂ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುವವರು (ಯಾಕೋಬ 4:17), ನಂಬುವವರು ಹಾಗೂ ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಮಾಡುವವರು (ಯಾಕೋಬ 2:24), ಮತ್ತು ಹೇಳುವವರು ಹಾಗೂ ಮಾಡುವವರು ಆಗಿರತಕ್ಕದ್ದು (ಮತ್ತಾಯ 23:3). ಎಲ್ಲಾ ಜನರಿಗೂ ಅವರ ನುಡಿಗಳ (ಮತ್ತಾಯ 12:37) ಮತ್ತು ಕ್ರಿಯೆಗಳ (ಪ್ರಸಂಗಿ 12:14; ಮತ್ತಾಯ 16:27; ರೋಮಾ 2:6; 2 ಕೊರಿಂಥ 5:10; 1 ಪೇತ್ರ 1:17) ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ನ್ಯಾಯತೀರಿಸಲ್ಪಡುವದು, ಹೊರತು ಕೇವಲ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿದಿರುವ ಮತ್ತು ನಂಬುವ ಕಾರ್ಯದ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿಯಷ್ಟೇ ಆಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ಈ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ, ನಾವು ಏನು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ ಹಾಗೂ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂಬ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಎಚ್ಚರದಿಂದಿರಬೇಕು.

ನಂಬಿಕೆಯು ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಾರ್ಯಪ್ರವೃತ್ತನಾಗುವಂತೆ ಪ್ರಚೋದಿಸುವ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿಯೇ (ಇಬ್ರಿಯ 11:4, 5, 7; ಯಾಕೋಬ 2:14-26), ವಿಧೇಯತೆಯ ಹೊರಗಿನ ಕಾರ್ಯಗಳು ಹೃದಯದಿಂದ ಪ್ರೇರಣೆಗೊಂಡಿರತಕ್ಕದ್ದು (ರೋಮಾ 6:17). ಹೃದಯವು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಭಾಷೆಯ ಮೂಲ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಆತನ ಕ್ರೋಧದ, ಕನಿಕರದ, ದ್ವೇಷದ, ಪ್ರೀತಿಯ, ದಯೆಯ, ಕಷ್ಟದ, ಆನಂದದ, ಇಚ್ಛೆಯ, ಸದ್ಗುಣದ, ದೋಷದ, ಸತ್ಯದ, ಮತ್ತು ಇತರ ಯಾವದೇ ಕ್ರಿಯೆಯು – ಒಳ್ಳೇದಿರಲಿ ಅಥವಾ ಕೆಟ್ಟದಿರಲಿ – ಕ್ರಿಯೆಗಳಿಗೆ ಮೂಲಕಾರಣ ಆಗಿರುತ್ತದೆ (ಮತ್ತಾಯ 12:34-36). ಈ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿಯೇ, ನ್ಯಾಯತೀರ್ಪು ನುಡಿಗಳು ಮತ್ತು ನಡೆಗಳನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ಸಂಭವಿಸುತ್ತದೆ.

“ಏನು ಮಾಡಿದರೂ” ಮತ್ತು “ಅದೆಲ್ಲವನ್ನೂ” ಎಂಬ ಪದಗಳು ಒಂದೇ ಮೂಲ ಪದದಿಂದ ಬಂದಿರುತ್ತವೆ, ಮತ್ತು ಅವುಗಳು ಸಮಸ್ತವನ್ನೂ ಯೇಸುವಿನ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಮಾಡುವದರ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತವೆ. ಕರ್ತನಾದ ಯೇಸುವಿನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿಯೇ ಎಂಬುದರ ಅರ್ಥವು ಇದೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ.

William Hendriksen ಸರಿಯಾಗಿಯೇ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ,

ಹೆಸರು ಎಂಬುದು ಸ್ವತಃ ಆತನು ತನ್ನನ್ನು ಪ್ರಕಟಗೊಳಿಸಿಕೊಂಡ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಕರ್ತನಾದ ಯೇಸುವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸತಕ್ಕದ್ದು. “ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿಯೇ” ಎಂಬದರರ್ಥವು, ಅದರಂತೆಯೇ, “ಆತನೊಂದಿಗೆ ಸಾರಭೂತ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ.” ಅಂದರೆ, ಆತನ ಪ್ರಕಟಗೊಂಡ ಚಿತ್ರದೊಂದಿಗೆ ಸಾಮರಸ್ಯದಲ್ಲಿ, ಆತನ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಅಧೀನಪಟ್ಟದ್ದಾಗಿ, ಆತನ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದ್ದಾಗಿ ಎಂದರ್ಥ.¹²

ಕೊಲೊಸ್ಸೆಯವರು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ “ಕರ್ತನಾದ ಯೇಸುವಿನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ [én, en]ಯೇ” ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಇದರರ್ಥವೇನೆಂದರೆ ಅವರು ಮಾಡುವದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ತನ್ನ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಯೇಸುವಿನ ಗೌರವಾರ್ಥವಾಗಿ, ಆತನಿಗೆ ಅಧೀನವಾಗಿ, ಮತ್ತು ಆತನಿಗಾಗಿ ಮಾರ್ಯಾದೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮಾಡಲ್ಪಡಬೇಕಿತ್ತು ಎಂಬದೆ. ಯೇಸುವಿನ ಹೆಸರಿನ ಕಡೆಗೆ, ಹೀಗೆ ಸ್ವತಃ ಯೇಸುವಿನ ಕಡೆಗಿನ ಧೋರಣೆಯು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಾರ್ಯದ ಹಿಂದಿನ ಪ್ರೇರಕ ಶಕ್ತಿಯಾಗಿರಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅವರು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಆತನ ಚಿತ್ರಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ಆತನ ಅಪೇಕ್ಷೆಗಳಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಯಾವದನ್ನೂ ಮಾಡಬಾರದಿತ್ತು; ಹೀಗೆ ಅವರು ಆತನ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಗೌರವ ಕೊಡುವವರಾಗಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಆತನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡುವವರಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಕ್ರೈಸ್ತರ ಕ್ರಿಯೆಗಳು ಮಾನವ ಅಧಿಕಾರದ ಮೇಲೆ ಆಧಾರವಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಆಚಾರವು ಒಬ್ಬ ಧಾರ್ಮಿಕ ನಾಯಕನಿಂದ ಪರಿಚಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವದಾದರೆ, ಅದನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವರು ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಹೆಸರಿನ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರವೇ ಅದನ್ನು ಆಚರಣೆ ಮಾಡಬಲ್ಲರು. ಆಚಾರವು ಯೇಸುವಿನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡಲ್ಪಡುವದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಯೇಸು ಸರ್ವೋಚ್ಚ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾನೆ. ಆತನು “ಕರ್ತನು” ಮತ್ತು “ಯೇಸು” ಅಥವಾ “ಕ್ರಿಸ್ತನು” ಎಂಬದಾಗಿ ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತಾನೆ. “ಕರ್ತನು” ಎಂಬುದು ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಪದವಾಗಿದೆ; ಅದು ತಂದೆಯನ್ನು (ಮತ್ತಾಯ 4:7) ಹಾಗೂ ಯೇಸುವನ್ನು ಸಹ ಸೂಚಿಸಬಲ್ಲದು (1 ಕೊರಿಂಥ 8:6). ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ, “ಕರ್ತನು” ಎಂಬುದು ಪ್ರಾಥಮಿಕವಾಗಿ ಯೇಸುವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿ ಬಳಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. “ಯೇಸು,” ಎಂಬುದು ಇಬ್ರಿಯ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ “ಯೆಹೋಶುವೆ” ಎಂದಾಗಿದ್ದು, ಅದರರ್ಥವು “ಯೆಹೋವನು ರಕ್ಷಿಸುವನು” ಅಥವಾ “ಯೆಹೋವನು ರಕ್ಷಣೆಯಾಗಿದ್ದಾನೆ” ಎಂದಾಗಿರುತ್ತದೆ. “ಕ್ರಿಸ್ತನು,” ಇಬ್ರಿಯ ಭಾಷೆಯ “ಮೆಸ್ಸೀಯ” ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾದ ಬಿರುದಾಗಿದ್ದು, “ಒಬ್ಬ ಅರಸನಾಗಿ, ಪ್ರವಾದಿ, ಅಥವಾ ಯಾಜಕನಾಗಿ ಅಭಿಷೇಕನು” ಎಂದರ್ಥವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಯೇಸುವಿನ ಹೆಸರಿನ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆಯೋ ಅದು ಆತನ ವಿಷಯವಾಗಿ ಸಹ ಸತ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆತನನ್ನು ಆತನ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಬೇರ್ಪಡಿಸಿಕೊಡದು. ಆತನ ಹೆಸರು ಬೇರೆ ಎಲ್ಲಾ ಹೆಸರುಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಉನ್ನತವಾಗಿರುತ್ತದೆ (ಎಫೆಸೆ 1:21; ಫಿಲಿಪ್ಪಿ 2:9), ಮತ್ತು ಆತನ ಬೇರೆ ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತಲೂ ಉನ್ನತನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಆತನ ಹೆಸರಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಮೊಣಕಾಲುಗಳು ಅಡ್ಡ ಬೀಳುವವು (ಫಿಲಿಪ್ಪಿ 2:10) ಮತ್ತು ಹೀಗೆ ಆತನಿಗೇ ಅಡ್ಡ ಬೀಳುವವು. ಪೌಲನು ಕೆಲವೊಂದು ಮನವಿಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವಂತೆ ಯೇಸುವಿನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಬೇಡಿಕೊಂಡಾಗ (1 ಕೊರಿಂಥ 1:10; 2 ಥೆಸಲೋನಿಕ 3:6; 2 ತಿಮೊಥೆ 2:19), ಆತನು ಸ್ವತಃ ಯೇಸುವಿನ ಗೌರವಾರ್ಥವಾಗಿ ಮಾತಾಡುವವನಾಗಿದ್ದನು. 3:17ರಲ್ಲಿ ಪೌಲನು

ಕೊಲೊಸ್ಸೆಯವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಜೀವನದ ಪಥವನ್ನು “ಕರ್ತನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿಯೇ” – ಅಂದರೆ, ಯೇಸುವಿನ ಅಧಿಕಾರದ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಮತ್ತು ಕರ್ತನಾಗಿ ಆತನ ಸಾರ್ವಭೌಮತೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸುವ ಮೂಲಕ – ನಿರ್ದೇಶಿಸಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡನು.

ಯೇಸುವಿನ ಹಿಂಬಾಲಕರಾಗುವವರು “ಕೈಸ್ತರು” ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತಾರೆ. ಕೈಸ್ತರಾಗಿ, ನಾವು ಯೇಸುವಿನ ರಕ್ತದಿಂದ ಕ್ರಿಯಕ್ಕೆ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟವರು (ಪ್ರಕಟನೆ 1:5). ನಾವು ದಾಸರಾಗಿ ಆತನಿಗೆ ಸೇರಿದವರಾಗಿದ್ದೇವೆ (1 ಕೊರಿಂಥ 7:22; ಎಫೆಸ 6:6) ಮತ್ತು ನಾವು ಆತನನ್ನು ಮಹಿಮೆ ಪಡಿಸುವವರಾಗಿರಬೇಕು (1 ಕೊರಿಂಥ 6:20). ನಾವು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಆತನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದರೆ – ಅಂದರೆ, ಆತನ ಚಿತ್ತಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ – ಆತನನ್ನು ಮಹಿಮೆ ಪಡಿಸುವವರಾಗುತ್ತೇವೆ, ಯಾಕೆಂದರೆ ಆತನು ನಮ್ಮ ಕರ್ತನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ನಾವು ಕೈಸ್ತರಾಗುವ ವೇಳೆ, ಕರ್ತನೆಂದು ಆತನಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರ ನೀಡುವ ಮೂಲಕ (ಮತ್ತಾಯ 7:21; ಲೂಕ 6:46; ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 22:16) ಆತನ ನಾಮವನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಂಡೆವು (ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 2:21; ರೋಮಾ 10:13). ನಾವು ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗೆ ಸೇರಿದವರಾಗಿದ್ದೇವಾದ್ದರಿಂದ, ನಾವು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಆತನ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಆತನ ಚಿತ್ತಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ಆತನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿಯೇ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ.

“ಆತನ ಮೂಲಕವಾಗಿ ತಂದೆಯಾದ ದೇವರಿಗೆ

ಕೃತಜ್ಞತಾಸ್ತುತಿಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿರಿ”

ಅಷ್ಟಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ನಾವು ಮಾಡುವ ಎಲ್ಲದರಲ್ಲಿಯೂ ಕೃತಜ್ಞತಾಸ್ತುತಿ ಸಲ್ಲಿಸತಕ್ಕದ್ದು. “ಕೃತಜ್ಞತಾಸ್ತುತಿ” ಎಂಬುದರ ಅನುವಾದಿತ (εὐχαριστέω, *eucharisteō*) ಪದವು χάρις (*charis*, “ಕೃಪೆ”) ಎಂಬ ಪದವನ್ನೊಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಉಪಕಾರ ಸ್ಮರಣೆ ಮತ್ತು ಕೃತಜ್ಞತಾಭಾವನೆ ಸೇರಿರಬಹುದಾಗಿದೆ (ನೋಡಿರಿ 3:16). 1:3, 12ರಲ್ಲಿ ಅದೇ ಪದವನ್ನು ಮತ್ತು ಬೇರೆ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಅದರ ವಿವಿಧ ರೂಪದ ಪದಗಳನ್ನು ಬಳಸಿರುತ್ತಾನೆ (2:7; 3:15, 16, 17; 4:2). *Eucharisteō* ಎಂಬುದು ರೊಟ್ಟಿಗಳು ಮತ್ತು ಮೀನುಗಳಿಂದ ಯೇಸು ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ಜನರಿಗೆ ಊಟ ಮಾಡಿಸುವ ಮುಂಚೆ ದೇವರಿಗೆ ಮಾಡಿದಂಥ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಿ ಬಳಸಲಾಗಿರುತ್ತದೆ (ಮತ್ತಾಯ 15:36) ಮತ್ತು ಆತನು ಕರ್ತನ ಭೋಜನವನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿಸಿದ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಿ ಬಳಸಲಾಗಿರುತ್ತದೆ (ಮತ್ತಾಯ 26:27). ಬೇರೆ ವಾಕ್ಯಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ, ಅದು ಬಹಳಷ್ಟು ಸಾರಿ ದೇವರಿಗೆ ಮಾಡುವ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬಳಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ (ಯೋಹಾನ್ 11:41; ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 27:35) ಅಥವಾ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬಳಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ (1 ಕೊರಿಂಥ 1:14; 14:18).

ಕೊಲೊಸ್ಸೆಯವರು 3:15-17 ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಪೌಲನು ನೀಡಿರುವಂಥ ಮೂರು ಆದೇಶಗಳಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞತಾ ಭಾವನೆಯುಳ್ಳವರಾಗಿ ನಿಷ್ಠೆಯನ್ನು ತೋರಬೇಕಿತ್ತು. ಅವರು ಕೃತಜ್ಞತೆಯುಳ್ಳವರಾಗಿ ಒಂದೇ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸಮಾಧಾನವು ಅವರ ಹೃದಯಗಳೊಳಗೆ ಆಳ್ವಿಕೆ ಮಾಡುವಂತೆ ಅನುಮತಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು (ವ. 15); ಅವರು ಕ್ರಿಸ್ತನ ವಾಕ್ಯವು ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ವಾಸಿಸುವಂತೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುವವರಾಗಿ, ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ಹಾಡಬೇಕಿತ್ತು (ವ. 16); ಮತ್ತು ಅವರು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೃತಜ್ಞತೆಯುಳ್ಳವರಾಗಿ

ಯೇಸುವಿನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕಿತ್ತು (ವ. 17). ಕೊಲೊಸ್ಸೆಯವರು ಎಲ್ಲಾ ಸಮಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಎಲ್ಲದರಲ್ಲಿಯೂ ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದಿರುವದಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು. ಪೌಲನು ಎಫೆಸದವರಿಗೆ “ಎಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕರ್ತನಾದ ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ತಂದೆಯಾದ ದೇವರಿಗೆ ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡಿರಿ” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು (ಎಫೆಸ 5:20).

ಆತನ ಮೂಲಕ ಎಂದು ಹೇಳುವ ಮೂಲಕ, ಪೌಲನ ತಾತ್ಪರ್ಯವು ಅವರು ತಮ್ಮ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳು, ಸ್ತೋತ್ರ, ಆರಾಧನೆ, ಮತ್ತು ಕೃತಜ್ಞತಾಸ್ತುತಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತಂದೆಯಾದ ದೇವರ ಬಳಿಗೆ ಯೇಸುವಿನ ಮೂಲಕ ಹೋಗಬೇಕು ಎಂಬದೆ. ಯೇಸುವು ಕ್ರೈಸ್ತರಿಗಾಗಿ ಏಕೈಕ ಮಧ್ಯಸ್ಥನಾಗಿದ್ದಾನೆ (1 ತಿಮೊಥೆ 2:5). ಪೌಲನು ಬೇರೊಂದು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಯೇಸುವಿನ ಮೂಲಕವೇ ತಂದೆಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಬಹುದಾಗಿದೆ ಎಂದು ಕಲಿಸಿದನು (ರೋಮಾ 1:8; 7:25; 16:27; 2 ಕೊರಿಂಥ 1:20).

ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕಾಗಿ: *Psallō*ದ ಅರ್ಥ

ಎಫೆಸ 5:19ರಲ್ಲಿ ಪೌಲನು ಸಹೋದರರಿಗೆ “ಪವಿತ್ರಾತ್ಮಭರಿತರಾಗಿದ್ದು ಕೀರ್ತನೆಗಳಿಂದಲೂ ಆತ್ಮಸಂಬಂಧವಾದ ಪದಗಳಿಂದಲೂ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಮಾತಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ನಿಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿ ಕರ್ತನಿಗೆ ಗಾನಮಾಡುತ್ತಾ [*ᾠδοῦντες, adontes*] ಕೀರ್ತನೆ ಹಾಡುತ್ತಾ [*ψάλλοντες, psallontes*]” ಇರಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.

Psallō ಎಂಬ ಪದವು ಗಾನ ಮಾಡುವುದು ಅಥವಾ ಹಾಡುವುದು ಎಂಬರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಕೆಲವು ಅತ್ಯಂಥ ಮನ್ನನೆ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಶಬ್ದಕೋಶಗಳು¹³ ಈ ಪದದ ಅರ್ಥನಿರೂಪಣೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಗೀತ ವಾದ್ಯಗಳನ್ನು ಜೊತೆಗೂಡಿಸಿರುತ್ತವೆ, ಇದು ಸರಿಯಾದದ್ದಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಒಂದು ಅರ್ಥನಿರೂಪಣೆಯು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಗ್ರೀಕ್ ಬದಲಾಗಿ Koine (“ರೂಢಿಯಲ್ಲಿದ್ದ”) ಗ್ರೀಕ್ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತವೆಂಬ ವಾಸ್ತವಾಂಶವನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸುತ್ತದೆ. Bauer ಶಬ್ದಕೋಶವು ಈ ರೀತಿ ಮುಕ್ತಾಯಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ, ಎಫೆಸ 5:19ರಲ್ಲಿನ *psallō* ಎಂಬುದಕ್ಕೆ “. . . ಗಾನ ಮಾಡು ಎಂಬುದು ಉತ್ತಮ ಅರ್ಥ ಕೊಡುತ್ತದೆ.”¹⁴ ಈ ಪದವು 1 ಕೊರಿಂಥ 14:15 ಮತ್ತು ಯಾಕೋಬು 5:13ರಲ್ಲಿ “ಸ್ತೋತ್ರ ಹಾಡು” ಎಂಬದಾಗಿ ಉತ್ತಮ ಅರ್ಥನಿರೂಪಣೆ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕಾಗಿ: ಕ್ರೈಸ್ತ ಆರಾಧನೆಯ ಸಂಗೀತ

ಆರಾಧನೆಯಲ್ಲಿನ ಸಂಗೀತದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ದೇವರು ಏನನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತಾನೆ?

1. ದೇವರು ನಮ್ಮಿಂದ “ಹಾಡುವದನ್ನು” ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತಾನೆ. ನಮಗೆ ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ “ಹಾಡಿರಿ” ಅಥವಾ “ಗಾನ ಮಾಡಿರಿ” ಎಂದು ಬೋಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ (*psallō*; ರೋಮಾ 15:9; 1 ಕೊರಿಂಥ 14:15; ಯಾಕೋಬು 5:13; ಎಫೆಸ 5:19). ಗ್ರೀಕ್ ನಾಮಪದವಾದ *psalms* ಎಂಬುದು ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಪಕ್ಕವಾದ್ಯವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆಂದು ಕೆಲವರು ವಾದಿಸುತ್ತಾರೆ. A. T. Robertson ಹೀಗೆ ಬರೆಯುತ್ತಾನೆ, “ಕೀರ್ತನೆ” ಎಂಬದರಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಮುಖ ಯೋಚನೆಯೆಂದರೆ “ಸಂಗೀತದ

ಪಕ್ಕವಾದ್ಯ ಎಂಬುದೆ¹⁵ ಆದರೆ ಅಂಥ ಮುಕ್ತಾಯಕ್ಕೆ ಬರಲು ಪುರಾವೆಯ ಬೆಂಬಲವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಕೆಲವು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರರು *psallō* ಎಂಬ ಪದದ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ವಾದ್ಯಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಡುವುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಸೇರ್ಪಡೆಗೊಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹೇಗೂ, ಈ ಖ್ಯಾತ ವೇದ ಪಂಡಿತರು ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯದೊಂದಿಗೆ ಸಹಮತವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

The New International Dictionary of New Testament Theology ಯು "ಕೀರ್ತನೆ" ಎಂಬುದನ್ನು ಒಂದು ಸಂಗೀತ ಅಥವಾ ಆತ್ಮಿಕ ಹಾಡು ಎಂಬ ಸೂಚ್ಯಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಅರ್ಥನಿರೂಪಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅರ್ಥನಿರೂಪಣೆಯಲ್ಲಿ ವಾದ್ಯಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಡುವುದನ್ನು ಸೇರ್ಪಡೆಗೊಳಿಸುವುದಿಲ್ಲ: "Ψαλμός (*Psalmos*), ಒಂದು ಪವಿತ್ರ ಹಾಡು, ಕೀರ್ತನೆ; ψάλλω (*psallō*), ಹಾಡು (ಒಂದು ಸಂಗೀತ ಅಥವಾ ಸ್ತುತಿಯನ್ನು)."¹⁶ ಅಲ್ಲದೆ ಅದು ಈ ಕೆಳಗಿನ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಸಹ ನೀಡುತ್ತದೆ: "ಬಹಳ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ *psalmos* ಎಂದರೆ ಒಂದು ಸ್ತೋತ್ರದ ಸಂಗೀತ ಎಂದು ಮತ್ತು *psallō*, ಎಂದರೆ ಒಂದು ಆತ್ಮಸಂಬಂಧ ಹಾಡನ್ನು ಅಥವಾ ಪವಿತ್ರ ಗೀತೆಯನ್ನು ಹಾಡು ಎಂದರ್ಥವಾಗಿರುತ್ತದೆ."¹⁷

ಹಲವು ಸಂಪುಟಗಳುಳ್ಳ ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಒಂದು ನಿಘಂಟು ಕೀರ್ತನೆಯೊಂದನ್ನು ಒಂದು ಸಂಗೀತ ಅಥವಾ ಆತ್ಮಸಂಬಂಧ ಹಾಡಿನೊಂದಿಗೆ ಸಮಾನಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಪದದಲ್ಲಿ ಸಂಗೀತವಾದ್ಯಗಳು ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಬಳಸಲ್ಪಡುವುದನ್ನು ಸೇರ್ಪಡೆಗೊಳಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತದೆ, "ಗೀತ್-ಮಾತಾಡುವ ಯೆಹೂದಿ ಮತವು ἕμνος [*hymnos*, ಸಂಗೀತ] ಮತ್ತು ψαλμός [*psalmos*, ಕೀರ್ತನೆ] ಅಥವಾ ὕμνη [*ōdē*, ಹಾಡು] ಗಳ ನಡುವೆ ಯಾವದೇ [ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ] ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ."¹⁸

ಅದಕ್ಕೆ ಜೊತೆಯಾಗಿ, O'Brien ಹೀಗೆ ಬರೆಯುತ್ತಾನೆ,

. . . ψάλλω ಎಂಬುದರ ಮೂಲ ಅರ್ಥವಾದ "[ಕೂದಲು] ಕಿತ್ತು," ಒಂದು ಮೀಟಿದ ತಂತಿಯಲ್ಲಿ "ಟಂಕಾರ ಮಾಡು," ಮತ್ತು ನಂತರ ಒಂದು ಕಿನ್ನರಿ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಯಾವದೇ ತಂತಿಯ ವಾದ್ಯವನ್ನು ಕೀಳು ಎಂಬುದರ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ, ಕೆಲವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಟ್ಟಿರುವದೇನೆಂದರೆ ψαλμός ಎಂಬುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಒಂದು ತಂತಿ ವಾದ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಹಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಹಾಡು ಎಂಬ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ ಎಂಬುದೇ; ಆದರೆ ಈ ನಿರ್ಬಂಧವು ಅನಾವಶ್ಯಕವಾದದ್ದು . . .¹⁹

Marvin R. Vincent ನು *psalmos* ಎಂಬುದರ ವಿಷಯವಾಗಿ *psallō*ದ ಉಪಪದದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಖ್ಯೆ ನೀಡಿರುತ್ತಾನೆ:

ನಾಮಪದ ψαλμός *psalm* (ಎಫೆಸ 5:19; ಕೊಲೊಸ್ಸೆ 3:16; 1 ಕೊರಿಂಥ 14:26), ಎಂಬುದು ವ್ಯಕ್ತೃತ್ವಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಈ ತ್ರಿಯಾಪದದೊಂದಿಗೆ ನಂಟಿಸಿಕೆ ಹೊಂದಿರುವದಾಗಿದ್ದು, ಅದು ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಂದು ಧಾರ್ಮಿಕ ಹಾಡು ಆಗಿದ್ದು, ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಕೀರ್ತನೆಯ ಗುಣವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ; ಆದರೂ ಮತ್ತಾಯ 26:30; ಮಾರ್ಕ 14:26ರಲ್ಲಿ, ἕμνη *hymnō*, ನಮ್ಮ ಸಂಗೀತ ಆ ಮೂಲದಿಂದ ಬಂದದ್ದಾಗಿದ್ದು, ಅದು ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಕೀರ್ತನೆಯೊಂದನ್ನು ಹಾಡುವುದು ಎಂದು ಸೂಚಿಸಲು ಬಳಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ . . . ಈ

ಕ್ರಿಯಾಪದವು ಇಲ್ಲಿ ವಾದ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಹಾಡುವದು ಎಂಬ ಅರ್ಥ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ ಎಂದು ಕೆಲವರು ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದು Septuagintನಲ್ಲಿ ಪ್ರಬಲವಾಗಿರುವ ಅರ್ಥವಾಗಿರುತ್ತದೆ . . . ಆದರೆ Basil ಅಥವಾ Ambrose ಅಥವಾ Chrysostom ಸಹ ಆಗಲಿ, ತಮ್ಮ ಸಂಗೀತದ ಕುರಿತ ಗುಣಗಾನದ ಬರಹಗಳಲ್ಲಿ, ವಾದ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಹಾಡುವದನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುವದಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು Basilನು ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಖಂಡಿಸುತ್ತಾನೆ. Bingham ನು ವಿಷಯವನ್ನು ಕ್ಷಿಪ್ರವಾಗಿ ತಳ್ಳಿಹಾಕುತ್ತಾನೆ, ಮತ್ತು ಕ್ರೈಸ್ತ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಗೀತ ವಾದ್ಯಗಳನ್ನು ಬಳಸಲಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು Justin Martyrನು ಹೇಳಿದ್ದಾಗಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತಾನೆ. ಕ್ರಿಯಾಪದವು ಇಲ್ಲಿ ಸ್ತೋತ್ರಗೀತೆ ಹಾಡುವ ಸಾಮಾನ್ಯ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಬಳಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.²⁰

ಹಾಗಾದರೆ, Vincent ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ, ಆದಿ ಸಭೆಯ ವಾದ್ಯಗಳನ್ನು ಬಳಸದೆಯೇ ಹಾಡುತ್ತಿತ್ತು ಎಂದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆತನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ, ಕೀರ್ತನೆಗಳನ್ನು ಹಾಡುವದು ಒಂದು ವಾದ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಹಾಡುವದೆಂಬ ಅರ್ಥವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವದಿಲ್ಲ.

ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಆರಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ವಾದ್ಯಗಳು ಬಳಸಲ್ಪಟ್ಟವಾದರೂ, ಸಭೆಯ ಆರಂಭದಿಂದಲೂ, ಕ್ರೈಸ್ತರು ಒಂದು cappella (ವಾದ್ಯಗಳಿಲ್ಲದೆ ಹಾಡು), ಅಥವಾ ವಾದ್ಯಗಳ ಬಳಕೆಯಿಲ್ಲದೆಯೇ ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಇದು ಪಕ್ಕವಾದ್ಯಗಳಿಲ್ಲದ ಸ್ವರಗಳಿಗಾಗಿ ಸಂಗೀತ ಬರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದ 16ನೇ ಶತಮಾನದ ವರೆಗೆ ಮತ್ತು ಆ ಶತಮಾನವೂ ಸೇರಿದ ಕಾಲಾವಧಿಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ . . . ಹೀಗೆ ಈ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸಾರಿ ಚರ್ಚಿನ ವ್ಯಂದನಾಯನವನ್ನು "ವಾದ್ಯಗಳಿಲ್ಲದ ಹಾಡುವಿಕೆ"ಯ ಪರ್ಯಾಯ ಪದವಾಗಿ ಬಳಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.²¹

ಕ್ರೈಸ್ತರು ಕನಿಷ್ಠ ಆರು ನೂರು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ತಮ್ಮ ಆರಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದರು, ಅದಾದ ನಂತರದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಕಡಿಮೆ ಜನರಿರುತ್ತಿದ್ದ ಮಾಸ್.ಗಳಲ್ಲಿ ವಾದ್ಯಗಳ ಜೊತೆಗೂಡಿದ ಸಂಗೀತವನ್ನು ರೋಮ್ ಕ್ಯಾಥೋಲಿಕ್ ಚರ್ಚ್ ನವರು ಪರಿಚಯಿಸಿದರು. Eastern Orthodox ಸಭೆಗಳು (Russian, Greek, Ukrainian) ಇತ್ತೀಚಿನ ವರ್ಷಗಳ ವರೆಗೆ ಸಹ ವಾದ್ಯಗಳ ಬಳಕೆಯಿಂದ ದೂರವಿದ್ದವು. Martin Luther ನು ವೇಗಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ ಪ್ರೊಟೆಸ್ಟೆಂಟ್ ಚಳುವಳಿಯ ಬಹುಪಾಲು ಸಭೆಗಳು, ತಾವು ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂದ ಮೊದಲ ಇನ್ನೂರು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಪಕ್ಕವಾದ್ಯಗಳಿಲ್ಲದೆ (cappella) ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಪ್ರೊಟೆಸ್ಟೆಂಟ್ ಸಭೆಗಳೊಳಗೆ ಸಂಗೀತ ವಾದ್ಯಗಳನ್ನು ತರಲಾಯಿತಾದರೂ ಅದಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವು ವ್ಯಕ್ತಗೊಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು, ವಿಶೇಷವಾಗಿ Presbyterian ಸಭೆಯು ಅದಕ್ಕೆ ವಿರೋಧಿಸಿತ್ತು.²² ಹತ್ತೊಂಭತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನದ ಕಡೇ ಭಾಗದಲ್ಲಿ, ವಾದ್ಯಗಳ ಸೇರ್ಪಡಿಕೆಯು ಪುನಃಸ್ಥಾಪನೆಯ ಚಳುವಳಿ (Restoration Movement) ಯಲ್ಲಿದ್ದ ಅನೇಕ ಸಭೆಗಳ ವಿಭಜನೆಗೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಯಿತು.

Walter Bauerನು ತನ್ನ ಗ್ರೀಕ್ - ಆಂಗ್ಲ ಶಬ್ದಕೋಶದ 1979 ಮತ್ತು 2000ದ ಆವೃತ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪೀಠಿಕೆಯನ್ನು ಬರೆದನು. ಅದು ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಗ್ರೀಕ್ ಮತ್ತು LXXನ ಗ್ರೀಕ್ ನಡುವೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿರುತ್ತದೆಂಬದನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತದೆ:

ಅತ್ಯಂಥ ಪ್ರಾಚೀನ ಕ್ರೈಸ್ತ ಸಾಹಿತ್ಯವು, ಇದರ ಬಗ್ಗೆಯೇ ಈ ಪುಸ್ತಕವು ವಿಷಯವನ್ನೊಳಗೊಂಡದ್ದಾಗಿದ್ದು, ಅದು ಗ್ರೀಕ್‌ನಲ್ಲಿ ರಚನೆ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಹಲವಾರು ಲೇಖನಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುತ್ತದೆ. ಅದು ಹೆಚ್ಚು ಪುರಾತನ ಕಾಲದ ಗ್ರೀಕ್ ಆಗಿರುವದಿಲ್ಲ, ಅಲ್ಲದೆ ಈಗ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣದ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಲಿಸಲ್ಪಡುವ ಮತ್ತು ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಬಳಸಲ್ಪಡುವ ಬಹುತೇಕ ನಿಘಂಟುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಧಾನಸ್ಥಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವಂಥ ಅಥೇನೆಯ ಸುವರ್ಣಯುಗದಲ್ಲಿದ್ದಂಥ²³ ಗ್ರೀಕ್ ಅಂತೂ ಅಲ್ಲವೇ ಅಲ್ಲ. ಒಂದು ತಾಳೆ ನೋಡುವಿಕೆಯು ಬಯಲುಗೊಳಿಸುವದೇನೆಂದರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ, ಧ್ವನಿವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಆಕೃತಿವಿಜ್ಞಾನಗಳಲ್ಲಿ, ವಾಕ್ಯರಚನೆ ಮತ್ತು ಶೈಲಿಗಳಲ್ಲಿ, ಮತ್ತು, ಕಡೆಯದಾದರೂ ಕನಿಷ್ಠವಲ್ಲದ್ದಾಗಿ, ಶಬ್ದಕೋಶದಲ್ಲಿ ಸಹ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳಿರುತ್ತವೆ.²⁴

ಹೊಸದಾಗಿ ರಚಿತ ಪದಗಳು ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದದ್ದೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಕೆಲವು ಸಾರಿ LXXನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾ, ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಸಾರಿ ಅದನ್ನು ಅನುಸರಿಸದೆಯೇ, ಹೊಸ ಅರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಹಳೆಯ ಪದಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಸಾಮಾನ್ಯ ಗ್ರೀಕ್ ಪದಗಳನ್ನು ಸಹ ಬಳಸುತ್ತದೆ . . .²⁵

ಹಾಗಾದರೆ, ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ಪದಗಳು ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿ, LXXನಲ್ಲಿರುವ ಅರ್ಥವನ್ನೇ ಹೊಂದಿರುವದಿಲ್ಲ ಎಂದಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ, LXX ನಲ್ಲಿ *psallō* ದ ಅರ್ಥವು, ಕೇವಲ “ಹಾಡು” ಅಥವಾ “ಪಕ್ಕವಾದ್ಯಗಳೊಂದಿಗೆ ಹಾಡು” ಎಂಬ ಎರಡರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೊಂದಿರಬಹುದಾಗಿದ್ದು, *psallō*ದ Koine (“ಸಾಮಾನ್ಯ”) ಅರ್ಥವನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುವದಿಲ್ಲ.

ಕೆಲವರು ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ *psalms*ದ ಅರ್ಥವು ಒಂದು ಹಾಡನ್ನು ಪಕ್ಕ ವಾದ್ಯಗಳೊಂದಿಗೆ ಹಾಡಲಾಗುತ್ತಿತ್ತೆಂದಾಗಿತ್ತು ಎಂಬದನ್ನು ಸಾಭಿತಪಡಿಸಲು ಹಳೆಯದಾದ Thayerನ *Greek-English Lexicon of the New Testament* ನಿಂದ ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತಾರೆ. Thayer ಹೀಗೆ ಬರೆದನು,

ψαλλῶದಲ್ಲಿನ ಪ್ರಮುಖ ಯೋಚನೆಯು ಪಕ್ಕವಾದ್ಯ ಎಂದಾಗಿದೆ, ಮತ್ತು ದೇವರ ಸ್ತೋತ್ರದ ὕμν ಕುರಿತಾದದ್ದಾಗಿದ್ದರೆ, ὑμῖν ಎಂಬುದು ಪಕ್ಕವಾದ್ಯವಿರುವ ಅಥವಾ ಪಕ್ಕವಾದ್ಯವಿಲ್ಲದೆಯೇ ಇರುವಂಥ, ಸ್ತೋತ್ರದ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಯಾವದೇ ವಿಷಯದ ಮೇಲಿನ ಒಂದು ಹಾಡು ಎಂದು ಸೂಚಿಸುವ ಪದವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹೀಗಿರುವದರಿಂದ ಒಂದೇ ಹಾಡು ಏಕ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ψαλλῶν, ὕμνον ಮತ್ತು ὑμῖν ಮೂರು ಸಹ ಆಗಿರುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯು ಸಾಕಷ್ಟಿರುತ್ತದೆ . . .²⁶

ಶಬ್ದಕೋಶದ ಪ್ರಮುಖ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಾಗಿರುವ ಅರ್ಥನಿರೂಪಣೆಯ ಕೆಳಗಿರುವ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಪರ್ಯಾಯ ಪದಗಳು ಮಾರ್ಪಡಿಸುವದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದಾಗಿ Thayer ಶಬ್ದಕೋಶದ ಪೀಠಿಕೆಯಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಲಾಗಿರುತ್ತದೆ:

ಪುನಃ: ಪರ್ಯಾಯ ಪದಗಳ ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ, ಆಗಾಗ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿನ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳನ್ನು (Schmidtನು ತನ್ನ ಹಲವಾರು ಸಂಪುಟಗಳ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ) ಉಲ್ಲೇಖನ ಮಾಡಿರುವದನ್ನು ಹಲವಾರು ಲೇಖನಗಳಲ್ಲಿ

ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಅರ್ಥನಿರೂಪಣೆಗಳನ್ನು ಮಾರ್ಪಡಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟವೆಯೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿಕೊಡದು. ಅದಕ್ಕೆ ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ, ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಬಳಕೆಯ ವಿವರಣೆಯು ಅನೇಕ ಸಾರಿ ಒಂದು ಪದದ ಅರ್ಥವು ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಬದಲಾಗುವ ದಿಕ್ಕು ಮತ್ತು ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಅಳೆಯುವದಕ್ಕಾಗಿರುವ ಒಂದು ಮಾನದಂಡವಾಗಿರಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ.²⁷

*Psallō*ವನ್ನು ಅರ್ಥನಿರೂಪಿಸುವ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ, Thayerನು *psallō*ದ ವ್ಯುತ್ಪತ್ತಿಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕನುಗುಣವಾದ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾನೆ, ನಂತರ ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಇದರರ್ಥವು “ಒಂದು ಹಾಡಿನಲ್ಲಿ ದೇವರ ಸ್ತುತಿಗಳನ್ನು ಕೊಂಡಾಡುವಂತೆ, ಒಂದು ಸಂಗೀತವನ್ನು ಹಾಡು” ಎಂದಾಗಿರುತ್ತದೆಂಬುದಾಗಿ ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ.²⁸ *Psalmos* ಕುರಿತಾದ ಅರ್ಥನಿರೂಪಣೆಯಲ್ಲಿ ಸಹ ಅದೇ ದಾರಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ವ್ಯುತ್ಪತ್ತಿಶಾಸ್ತ್ರದ ನಂತರ, ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಅರ್ಥನಿರೂಪಣೆಯು ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ: “ಹೀಗೆ ಒಂದು ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕ ಹಾಡು, ಒಂದು ಕೀರ್ತನೆ.”²⁹

ಹತ್ತೊಂಬತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನದ ಅಂತ್ಯದ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ, ಪುರಾತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರದ ಅಧ್ಯಯನದ ನಿಮಿತ್ತದಿಂದ, ವೇದ ಪಂಡಿತರು ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ Koine (ರೂಢಿಯಲ್ಲಿದ್ದ) ಗ್ರೀಕ್ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವವರಾದರು. ಈ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ, ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಗ್ರೀಕ್ ಹಳೆಯ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಗ್ರೀಕ್.ಗಿಂತ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗಿರುವದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವು ಇಬ್ರಿಯ ಭಾಷೆಯ ಪ್ರಭಾವವೇ ಎಂಬುದಾಗಿ ವೇದ ಪಂಡಿತರು ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಅದು ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೇ ಒಂದು ವಿಶೇಷವಾದ ಭಾಷೆ, ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನಿಂದ ಪ್ರೇರಿತವಾದ ನಿರ್ಮಲವಾದ ಹಾಗೂ ವಿಶಿಷ್ಟ ರೂಪದ ಗ್ರೀಕ್ ಎಂಬುದಾಗಿ ಭಾವಿಸಿದ್ದರು. ಅನುದಿನದ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ದಸ್ತಾವೇಜುಗಳು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲ್ಪಡುವದರೊಂದಿಗೆ, ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರು ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಗ್ರೀಕ್ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಬಳಕೆ ಮಾಡಿರುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ವೇದ ಪಂಡಿತರು ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಂಡರು. ಈ ದಸ್ತಾವೇಜುಗಳು ನಿಘಂಟುಕಾರರಿಗೆ Koine, ಅಥವಾ “ಸಾಮಾನ್ಯ,” ಬಳಕೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ನಿಖರವಾಗಿ ಅರ್ಥನಿರೂಪಿಸುವಂತೆ ಮತ್ತು ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿನ ಪದಗಳಿಗೆ ಅನುಮರ್ಪಕವಾದ ಅರ್ಥನಿರೂಪಣೆಗಳನ್ನು ಅನ್ವಯಗೊಳಿಸುವದರಿಂದ ದೂರವಿರುವಂತೆ ಸಹಾಯವನ್ನು ಒದಗಿಸಿದವು.

2. ದೇವರು ನಮ್ಮಿಂದ ಆತನ ಅಧಿಕಾರದಿಂದ ಹಾಡಬೇಕೆಂದು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತಾನೆ. ದೇವರ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಕಟನೆಗಳಲ್ಲಿರುವಂತೆಯೇ, ನಾವು ಹಾಡಬೇಕೆಂಬ ಆತನ ಆಯ್ಕೆಯಲ್ಲಿ ಸಹ ನಿರ್ಬಂಧತೆಯಿರುತ್ತದೆ. ಆತನು ಯಾವದೇ ನಿರ್ಬಂಧಗಳನ್ನು ಹಾಕಿರದ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ, ಆರಾಧಿಸುವವರು ತಮ್ಮ ವಿವೇಚನೆಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಈ ಮೂಲತತ್ವಕ್ಕೆ ನಾವೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟುವದು ಒಂದು ಉತ್ತಮ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ (ಆದಿಕಾಂಡ 6:14-16). ನೋಹನಿಗೆ ತನ್ನ ಇಷ್ಟದಂತೆ ಉಪಕರಣಗಳನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಿತ್ತು ಆದರೆ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ದೇವರು ಆತನಿಗೆ ಬಳಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದವುಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ನಿರ್ಬಂಧ ಹೊಂದಿದ್ದನು. ತಾನೇ

ಹೆಚ್ಚುವರಿಯಾಗಿ ಇನ್ನೊಂದು ಕಿಟಕಿ ಅಥವಾ ಬಾಗಲನ್ನು ಸೇರ್ಪಡೆಗೊಳಿಸಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅದು ದೇವರ ಚಿತ್ತವನ್ನು ಮೀರಿದಂತಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ದೇವರನ್ನು ಆರಾಧಿಸುವುದರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಹ ಅದೇ ಮೂಲತತ್ವವು ಅನ್ವಯವಾಗತಕ್ಕದ್ದು. ಯೇಸು ಹುಳಿಯಿಲ್ಲದ ರೊಟ್ಟಿ ಮತ್ತು ದ್ರಾಕ್ಷಾರಸವನ್ನು ಬಳಸಿದನು. ಕರ್ತನ ಭೋಜನದಲ್ಲಿ ರೊಟ್ಟಿ ಮತ್ತು ದ್ರಾಕ್ಷಾರಸಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ಬಳಸತಕ್ಕದ್ದು. ದ್ರಾಕ್ಷಾರಸವನ್ನು ವಿತರಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಾತ್ರೆಯು ಇರುವುದು ಅವಶ್ಯವೆಂಬುದು ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಪಾತ್ರೆಯು ಯಾವ ವಿಧದಲ್ಲಿರಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ದೇವರು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಲಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ, ಕೈಸ್ತರು ಗಾಜಿನ, ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್, ಕಾಗದದ, ಲೋಹದ, ಅಥವಾ ಮಣ್ಣಿನ ಪಾತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ವಿಧದ ಪಾತ್ರೆಯನ್ನಾದರೂ ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ದೇವರು ಒಂದು ಆಯ್ಕೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ, ಅದು ವಿಶಿಷ್ಟವಾದದ್ದು. ಅದಕ್ಕೆ ಕೂಡಿಸುವುದು, ತೆಗೆದುಹಾಕುವುದು, ಅಥವಾ ಅದರ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಬೇರೊಂದನ್ನು ಬಳಸಿದರೆ ಅದು ಆತನ ಚಿತ್ತವನ್ನು ಮೀರಿದಂತಾಗುವುದು. ದೇವರು ಒಂದು ಆಯ್ಕೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದರೆ, ಆತನು ನಿಷಿದ್ಧತೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ತೋರಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ದಿಕ್ಕು ಬದಲಿಸುವಿಕೆಗಳ ಸಂಭಾವ್ಯ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದಂತಾಗುವುದು. ದೇವರು ಯಾವುದೇ ನಿರ್ಬಂಧಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟಿಲ್ಲವಾದರೆ, ಆತನ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಆರಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ತಮಗೆ ಇಷ್ಟವಾದದ್ದನ್ನು ಬಳಸುವ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ದೇವರು ಆರಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಆಯ್ಕೆಯನ್ನು ಮಾಡಿರುತ್ತಾನೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಆತನ ಆಯ್ಕೆಗೆ ಏನನ್ನೂ ಸೇರ್ಪಡೆಗೊಳಿಸಕೂಡದು. ಇದು ಹಾಡುವಿಕೆ, ಪ್ರಾರ್ಥನೆ, ಕೊಡುವುದು, ಅಥವಾ ಇತರ ಯಾವುದೇ ಚಟುವಟಿಕೆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ದೇವರು ನಿರ್ದೇಶನಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಕೂಡಿಸುವುದು ಅಥವಾ ತೆಗೆದು ಹಾಕುವುದನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಆತನ ಚಿತ್ತವನ್ನು ಮೀರಿದಂತಾಗುವುದು.

ಒಬ್ಬ ಚಾಲಕನಿಗೆ ನಿರ್ದೇಶನಗಳನ್ನು ಕೊಡುವ ವೇಳೆ, ಒಬ್ಬ ಪ್ರಯಾಣಿಕನು ಪಟ್ಟಣವೊಂದರಲ್ಲಿರುವ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ವಿಳಾಸವನ್ನು ಹೆಸರಿಸುತ್ತಾನೆ; ಆತನು ಸಂಭವಿಸಬಹುದಾದ ಇತರ ಎಲ್ಲಾ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ನಡೆಯದಂತೆ ತಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವದಿಲ್ಲ. ನಿರ್ದೇಶನಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹೋಗಬೇಕಾದ ಬೀದಿಯ ಹೆಸರು ಇರುತ್ತದೆ; ಹೋಗಬಾರದಾದ ಬೀದಿಗಳ ಹೆಸರು ಅದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿರುವದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಬೀದಿಯ ಹೆಸರು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿಲ್ಲ ಎಂಬ ವಾಸ್ತವಾಂಶದ ಅರ್ಥವು ಅದು ಸೇರಬೇಕಾದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ನಡಿಸುವ ದಾರಿಯಿಲ್ಲ ಎಂದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ದೇವರು ತನ್ನ ಬೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಸಹ ಇದನ್ನೇ ಮಾಡಿರುತ್ತಾನೆ. ನಾವು ಏನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಮೂಲಕ, ಆತನು ಬೇರೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನಿರ್ಮೂಲಗೊಳಿಸಿರುತ್ತಾನೆ; ನಾವು ಏನು ಮಾಡಬಾರದು ಎಂಬ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಗಳ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಆತನಿಗೆ ಅನಾವಶ್ಯಕವಾಗಿತ್ತು.

3. ನಾವು ಸರಿಯಾದ ಮನೋಭಾವದಿಂದ ಹಾಡಬೇಕೆಂದು ದೇವರು ನಮ್ಮಿಂದ ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತಾನೆ. ದೇವರು ಏನನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾನೋ ಅದನ್ನಷ್ಟೆ ಆರಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಬಳಸುವ ವಿಷಯವಾಗಿ ಕೈಸ್ತರು ಜಾಗರೂಕರಾಗಿಬೇಕು. ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾದದ್ದನ್ನಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಕಡಿಮೆಯಾದದ್ದನ್ನಾಗಲಿ ಮಾಡುವವರು ದೇವರ ಆಯ್ಕೆಗಳನ್ನು

ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿದಂತಾಗುವದು. ಹೇಗೂ, ಆಕಾರದಲ್ಲಿ ಸರಿಯಿದ್ದು ಬಿಟ್ಟರೆ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಮೂಲಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಸಹ ಸರಿಯಿರುತ್ತದೆಂದು ಅರ್ಥವಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಪದಗಳನ್ನ ಹಾಡುವದು ಸಾಕಾಗುವದಿಲ್ಲ; ನಾವು ಆತ್ಮದಲ್ಲಿ ಸಹ ಭಾಗಿಯಾಗಿರಬೇಕು. ಎಲ್ಲಾ ಆರಾಧನೆಯು ಆತ್ಮದಲ್ಲಿಯೂ ಸತ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಇರತಕ್ಕದ್ದು (ಯೋಹಾನ್ 4:23, 24). ತಾನು ಅರಿಸಿಕೊಂಡ ದಾರಿಯ ಮೂಲಕ ಆತನ ಬಳಿಗೆ ಬರುವವರು ತಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ ಆತನ ಮುಂದೆ ಸುರಿಯುವವರ ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ದೇವರು ಅಂಗೀಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. “ಆತ್ಮದಲ್ಲಿ” ಮತ್ತು “ನಿಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿ ದೇವರಿಗೆ” ಎಂಬವುಗಳು ಒಂದೇ ಯೋಚನೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತವೆ. ಮೌಖಿಕ ಸಂವಹನವು (ಕಮ್ಯೂನಿಕೇಶನ್) ಹೃದಯವನ್ನು ಸಹ ಒಳಗೊಂಡಿರಬೇಕು; ಇದು ಹಾಡುವದರಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕಾದ ಪಕ್ಕವಾದ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಮೆಚ್ಚುಗೆ ಮತ್ತು ಕೃತಜ್ಞತಾಸ್ತುತಿಯೊಂದಿಗೆ ದೇವರನ್ನು ಸಮೀಪಿಸುವ ಕೃತಜ್ಞತೆಯುಳ್ಳ ಹೃದಯಗಳ ಜೊತೆಗೂಡಿದ ಸ್ತುತಿ ಮತ್ತು ಸ್ತೋತ್ರಗಳಿಂದ ತುಟಿಗಳು ತುಂಬಿಸಲ್ಪಟ್ಟಾಗ ಆರಾಧನೆಯು ಸಂಭವಿಸುತ್ತದೆ (ಇಬ್ರಿಯ 13:15). ಕ್ರೈಸ್ತ ಆರಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಕರ್ತನಿಗೆ ಸ್ತುತಿ ಮತ್ತು ಕೃತಜ್ಞತಾಸ್ತೋತ್ರದ ಪದಗಳನ್ನು, ಹಾಗೂ ಉಪದೇಶ ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿವಾದ ಹೇಳುವ ಪದಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಸಂಗೀತಗಳು ಸೇರಿರತಕ್ಕದ್ದು.

ಅನ್ವಯಿಸುವಿಕೆ

ಕೃತಜ್ಞತೆಯುಳ್ಳ ಜೀವಿತಗಳನ್ನು ಜೀವಿಸುವದು (3:15-17)

ದೇವರು ನಮಗಾಗಿ ಮಾಡಿರುವದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆಲೋಚಿಸುವಾಗ, ನಾವು ಕೃತಜ್ಞತೆಯುಳ್ಳವರಾಗಿರುವದಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ಶಕ್ತರಾಗುವೆವು (ವಚನಗಳು 15, 17). ಕ್ರಿಸ್ತನ ಪ್ರಿಯವಾದ ದೇಹದ ಅಂಗವಾಗಿರುವದು ಸಂತೋಷಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಕೃತಜ್ಞತೆಯುಳ್ಳವರಾಗಿರುವದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಮೂಲವಾಗಿರತಕ್ಕದ್ದು. ಜೀವನದಲ್ಲಿನ ನಕಾರಾತ್ಮಕ ಕಾರ್ಯಗಳ ಬಗ್ಗೆಯೇ ಯೋಚಿಸುವದರಿಂದ ದೇವರ ಕಡೆಗೆ ಒಂದು ಕೃತಜ್ಞತಾಭಾವನೆಯನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡಲಾರದು. ನಾವು ಬೇರೆಯವರ ಜೀವನ ಶೈಲಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಯಾವದೋ ಒಂದರಿಂದ ವಂಚಿತರಾಗಿರುತ್ತೇವೆಂದು ಯೋಚಿಸಬಾರದು (ಕೀರ್ತನೆ 37:7-10; 73:2, 3, 16-20). ಜೀವನದಲ್ಲಿನ ಕಷ್ಟಗಳಿಂದ ಅನುಭವಿಸಿದ್ದಿ ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದರಿಂದ ಕೃತಜ್ಞತಾಸ್ತುತಿ ಹೊರಡುತ್ತದೆ (ರೋಮಾ 5:3, 4; ಇಬ್ರಿಯ 12:4-11; ಯಾಕೋಬ 1:2-4). ನಾವು ನಮ್ಮ ಜೀವಿತದಲ್ಲಿ ಮೆಳಗಾಗಿ ಹಾಗೂ ಬಿಸಿಲಿಗಾಗಿ ಸಹ, ಅವರೆಡೂ ಆತ್ಮೀಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಅಗತ್ಯವೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದಿರುವವರಾಗಿ ಕೃತಜ್ಞತೆಯುಳ್ಳವರಾಗಿರಬೇಕು.

ಹಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ದೇವರಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವಂತೆ ಕ್ರೈಸ್ತರು ಇತರರಿಗೆ ಉಪದೇಶ ಮಾಡಬೇಕು (ವ. 16). ಕ್ರೈಸ್ತತ್ವದಲ್ಲಿರುವ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಹಾಡುಗಳು ಬೇರೆ ಯಾವ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವದಿಲ್ಲ, ಯಾಕೆಂದರೆ ಹಾಡುವದಕ್ಕೆ ಕ್ರೈಸ್ತರ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ನಾವು ಹೆಚ್ಚುಕಡಿಮೆ ಯಾವ ಸಮಯದಲ್ಲಾದರೂ ಎಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದರೂ ಹಾಡಬಲ್ಲೆವು. ನಾವು ಸ್ತುತಿಗಳನ್ನು ಹಾಡುವಾಗ, ನಾವು ಕೇವಲ ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುವ ಆನಂದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಮಾತ್ರವೇ ಹಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ದೇವರೊಂದಿಗೆ ಸಂವಹನ

ಮಾಡುವದಕ್ಕೂ ಜೊತೆ ಕೈಸ್ತರಿಗೆ ಉಪದೇಶ ಮಾಡುವದಕ್ಕೂ ಸಹ ಹಾಡುವವರಾಗಿರುತ್ತೇವೆಂಬುದನ್ನು ಖಚಿತ ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಕೈಸ್ತರು ಎಲ್ಲವನ್ನು ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಚಿತ್ತಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು (ವ. 17). ನಾವು ಮಾಡುವಂಥ ಎಲ್ಲದರೊಂದಿಗೂ ಆತನು ತನ್ನ ಹೆಸರು ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿರಬೇಕೆಂದು ಇಷ್ಟಪಡುವನೋ ಎಂಬುದನ್ನು ಖಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಯೇಸು ಬೋಧಿಸಿರುವದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಯಾವದನ್ನೂ ನಾವು ಮಾಡಕೂಡದು. ಬದಲಾಗಿ, ನಾವು ಮಾಡುವದೆಲ್ಲವೂ ಆತನ ಬೋಧನೆಯ ಅಸ್ತಿವಾರದ ಮೇಲೆ ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟದ್ದಾಗಿರಬೇಕು (ಮತ್ತಾಯ 7:24-27; 28:20).

“ಕ್ರಿಸ್ತನಿಂದಾದ ಸಮಾಧಾನವು” (3:15)

“ಕ್ರಿಸ್ತನಿಂದಾದ ಸಮಾಧಾನವು” ತ್ರಿಭಾಗಿಯ ಸಮಾಧಾನವಾಗಿದೆ: ದೇವರೊಂದಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ, ಆಂತರ್ಯದ ಸಮಾಧಾನ, ಮತ್ತು ಬೇರೆಯರೊಂದಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ. ಈ ಮೂರು ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿರುತ್ತವೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂಥ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದದ್ದೆಂದರೆ ದೇವರೊಂದಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ, ಅದರಿಂದ ಆಂತರ್ಯದ ಸಮಾಧಾನ ಬರಬಲ್ಲದು, ಅದಾದ ಮೇಲೆ ಇತರರೊಂದಿಗಿನ ಸಂಭಾವ್ಯವಾದ ಸಮಾಧಾನ ಬರಬಲ್ಲದು.

ದೇವರೊಂದಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವು ಯೇಸುವಿನ ಕಾರ್ಯದ ಫಲಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. “ಹೀಗಿರಲಾಗಿ ನಾವು ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ನೀತಿವಂತರಾದ ಕಾರಣ ನಮ್ಮ ಕರ್ತನಾದ ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮೂಲಕ ದೇವರೊಂದಿಗೆ ಉಂಟಾದ ಸಮಾಧಾನದಲ್ಲಿ ಇರೋಣ” (ರೋಮಾ 5:1; ನೋಡಿರಿ ಯೆಶಾಯ 9:6).

ನಮ್ಮ ದುಷ್ಟ ತ್ಯಾಗಳು ನಮ್ಮನ್ನು ದೇವರಿಂದ ಬೇರ್ಪಡಿಸಬಲ್ಲವು ಮತ್ತು ಆತನ ಕಡೆಗೆ ದ್ವೇಷವುಳ್ಳವರಾಗಿರುವಂತೆ ಮಾಡಬಲ್ಲವು (ಕೊಲೊಸ್ಸೆ 1:21). ಶಿಲುಬೆಯ ಮೇಲೆ ಸುರಿಸಿದ ತನ್ನ ರಕ್ತದ ಮುಖಾಂತರ, ಯೇಸು ನಮ್ಮ ಪಾಪದ ಸಾಲವನ್ನು ತೀರಿಸಿರುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ನಾವು ದೇವರೊಂದಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಹೊಂದುವದನ್ನು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಸಿದನು (ಕೊಲೊಸ್ಸೆ 1:20-22).

ನಾವು ದೇವರೊಂದಿಗೆ ಸಮಾಧಾನದಿಂದಿದ್ದೇವೆಂದು ನಮಗೆ ಅನ್ನಿಸುವದರಿಂದ ನಾವು ಆತನೊಂದಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಹೊಂದಿದ್ದೇವೆಂಬ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುವದಿಲ್ಲ. ಯೆರೆಮೀಯನು ತನ್ನ ಕಾಲದ ಸುಳ್ಳು ಪ್ರವಾದಿಗಳ ವಿಷಯವಾಗಿ ಹೀಗೆ ಬರೆದನು, “ಮೇಲಾಗದಿದ್ದರೂ ಮೇಲು ಮೇಲು ಎಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಜನರ ಗಾಯವನ್ನು ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ ವಾಸಿಮಾಡಿದ್ದಾರೆ” (ಯೆರೆಮೀಯ 6:14; ನೋಡಿರಿ ಯೆಹೆಜೈಲ 13:10). ನಾವು ನಮ್ಮ ಪಾಪಗಳಿಂದ ವಿಮುಕ್ತಗೊಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಮತ್ತು ಆತನಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿಗೆಯಾದ ಜೀವಿತವನ್ನು ನಾವು ನಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರವೇ ನಮಗೆ ದೇವರ ಸಂಗಡ ಸಮಾಧಾನ ಇರುತ್ತದೆ.

ಆಂತರ್ಯದ ಸಮಾಧಾನವು ತಗಕಾಲದ ಬಗ್ಗೆ ಸಂತೃಪ್ತಿಯ ಭಾವ, ವರ್ತಮಾನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಶಾಂತವಾದ ಭಾವ, ಮತ್ತು ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಸುವಾದ ಹೃದಯದ ಸಮಾಧಾನ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಗತಕಾಲವು ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾಡಬಲ್ಲದು. “ದುಷ್ಟರಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವೇ ಇಲ್ಲ” (ಯೆಶಾಯ 48:22); “ಹಿಂದಟ್ಟದಿದ್ದರೂ ದುಷ್ಟನು ಹೆದರಿ ಓಡುವನು” (ಜ್ಞಾನೋಕ್ತಿ

28:1). ನಾವು ದೇವರನ್ನು ಸೇವಿಸುವದಕ್ಕೆ ಆಕಾಂಕ್ಷಿಸುವದಾದರೆ ಮತ್ತು ಯೇಸುವಿನ ರಕ್ತದಿಂದ ಶುದ್ಧಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುವದಾದರೆ (1 ಯೋಹಾನ್ 1:7), ನಮ್ಮ ಗತಕಾಲವು ನೆನಪಿಗೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳಲ್ಪಡುವದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಭರವಸೆಯನ್ನು ನಾವು ಹೊಂದಬಹುದು (ಇಬ್ರಿಯ 8:12). ಯೇಸು ನಮ್ಮನ್ನು ನಮ್ಮ ಪಾಪಗಳಿಂದ ವಿಮುಕ್ತಗೊಳಿಸಿರುವದಾದರೆ ಗತಕಾಲದ ನೆನಪು ನಮ್ಮನ್ನು ಪೀಡಿಸಬಾರದು.

ಗತಕಾಲದ ಅಪರಾಧಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗುವದು ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಭವಿಷ್ಯದ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಬೀರುವಂಥ ಈಗ ನಾವು ಸೃಷ್ಟಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಅಳಿಸಿ ಹಾಕುವದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಗತಕಾಲವು ನಮ್ಮ ವರ್ತಮಾನ ಹಾಗೂ ಭವಿಷ್ಯ ಕಾಲಗಳನ್ನು ಕ್ಲಿಷ್ಟಕರಗೊಳಿಸಿರುವದಾದಲ್ಲಿ, ನಾವು ಆತನ ಚಿತ್ತವನ್ನು ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಆಕಾಂಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರುವ ವೇಳೆ, ನಮ್ಮನ್ನು ತೊರೆಯುವದೂ ಇಲ್ಲ ಕೈಬಿಡುವದೂ ಇಲ್ಲ ಎಂಬ ಭರವಸೆಯೊಂದಿಗೆ ನಾವು ಇರಬಹುದಾಗಿದೆ (ಇಬ್ರಿಯ 13:5).

ನಾವು ವರ್ತಮಾನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆಂತರ್ಯದ ಸಮಾಧಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿರಬಲ್ಲೆವು. ದಾವೀದನು ಆಂತರ್ಯದ ಸಮಾಧಾನವುಳ್ಳ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಪ್ರಶಾಂತತೆಯ ಕುರಿತಾಗಿ ಹೀಗೆ ಬರೆಯುವ ಮೂಲಕ ವರ್ಣಿಸುತ್ತಾನೆ: "ನಾನು ನಿರ್ಭಯವಾಗಿರುವದರಿಂದ ಮಲಗಿಕೊಂಡು ಕೂಡಲೆ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡುವೆನು; ಯಾಕಂದರೆ ಯೆಹೋವನೇ, ನಾನು ಯಾವ ಅಪಾಯವೂ ಇಲ್ಲದೆ ಸುರಕ್ಷಿತನಾಗಿರುವಂತೆ ನೀನು ಕಾಪಾಡುತ್ತೀ" (ಕೀರ್ತನೆ 4:8). ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಸಮಾಧಾನದಿಂದಿರುವದಾದರೆ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ವಿಶ್ರಮಿಸಿ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡಬಲ್ಲನು.

ಬಂಧನದಿಂದ ಬಿಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಆತ್ಮದ ಸಮಾಧಾನವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಿರಿ, ಅದು ತಾನು ದೇವರ ಬಾಹುಗಳಲ್ಲಿ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿದ್ದೇನೆಂದು ತಿಳಿದಿರುತ್ತದೆ; ಅದು ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸಹ, ಆತನ ಮುಖ ಪ್ರಕಾಶದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಆತನ ಅಪ್ಪುಗೆಯ ಭಾವಪರವಶತೆಯಲ್ಲಿ ಆನಂದಿಸುವದು; ಅದು ಆದರಣೆಯ ನೀರುಗಳ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವದು, ಮತ್ತು ಪರಲೌಕಿಕ ಪ್ರೀತಿಯ ಹಸಿರುಗಾವಲುಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶ್ರಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದು; ಅದೇ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ, ಭಯದ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿರುವ ಈ ರಕ್ಷಣೆಯ ದ್ವೀಪದ ಸುತ್ತ, ಕೋಪದ ಗುಡುಗುಗಳ ಗರ್ಜನೆಯು ಅತಿ ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ಹಾಯಿಪಟ್ಟಿಯಿಂದ ಹೊರಡುವ ದೂರದ ಅಲೆಗಳ ಉಕ್ಕುವಿಕೆಯಂತೆ ಕೇಳಿಸುತ್ತವೆ.³⁰

ನಾವು ಭವಿಷ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಕಳವಳಗೊಳ್ಳುವ ಅಗತ್ಯವಿರುವದಿಲ್ಲ, ಯಾಕೆಂದರೆ ದೇವರ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಮೊದಲ ಆದ್ಯತೆ ಕೊಡುವವರ ಪೋಷಣೆಯನ್ನು ದೇವರು ಮಾಡುತ್ತಾನೆಂದು ಯೇಸು ನಮಗೆ ಭರವಸೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾನೆ (ಮತ್ತಾಯ 6:28-33). ಭವಿಷ್ಯದ ಕುರಿತ ಕಳವಳದ ಕಾರಣದಿಂದ ಚಿಂತೆಗೀಡಾಗಿರುವ ಹೃದಯಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ಯುಪಾಯವೆಂದರೆ ದೇವರಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಮತ್ತು ಭರವಸೆಯನ್ನಿಡುವದೇ ಆಗಿದೆ. ದೇವರು ತನ್ನಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವಿಡುವವರನ್ನು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ ಸಮಾಧಾನದಲ್ಲಿ ಕಾಪಾಡುವನು (ಯೆಶಾಯ 26:3). ಕೀರ್ತನೆ 23 ದೇವರಲ್ಲಿ ಅಂಥ ವಿಶ್ವಾಸ ಮತ್ತು ಭರವಸೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತದೆ: "ಯೆಹೋವನು ನನಗೆ ಕುರುಬನು; ಕೊರತೆಪಡೆನು . . . ನಾನು ಕಾರ್ಗತ್ತಲಿನ ಕಣಿವೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವಾಗಲೂ ನೀನು ಹತ್ತಿರವಿರುವದರಿಂದ ಕೇಡಿಗೆ ಹೆದರೆನು; ನಿನ್ನ ದೊಣ್ಣೆಯೂ ನಿನ್ನ ಕೋಲೂ ನನಗೆ ಧೈರ್ಯ ಕೊಡುತ್ತವೆ" (ಕೀರ್ತನೆ 23:1, 4).

ಯೇಸು ನಮ್ಮನ್ನು ಆತನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಆತನ ನೊಗವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಆತನಿಂದ ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಆಮಂತ್ರಣವನ್ನು ನೀಡುವ ಮೂಲಕ ಆಂತರ್ಯದ ಸಮಾಧಾನಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಲಿಖಿತ ಸೂಚಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ಇದನ್ನು ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ, ನಮ್ಮ ಆತ್ಮಗಳಿಗೆ ನಾವು ವಿಶ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವೆವು (ಮತ್ತಾಯ 11:28-30). ಆತನು ನಮಗೆ ಆತನ ಸಮಾಧಾನವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿದ್ದಾನೆ (ಯೋಹಾನ್ 16:33). ನಾವು ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವುಗಳ ಮೇಲೆ ಮನಸ್ಸಿಡುವುದಾದರೆ ಸಮಾಧಾನವು ನಮ್ಮದಾಗುವದು (ರೋಮಾ 8:6; ಗಲಾತ್ಯೆ 5:22, 23), ಅದರರ್ಥವು ಸರಿಯಾದವುಗಳನ್ನು ಯೋಚಿಸುವುದರಿಂದ, ಪೌಲನ ಜೀವನ ಹಾಗೂ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವ ಮೂಲಕ ಫಿಲಿಪ್ಪಿ 4:8, 9), ಮತ್ತು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಭಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ದೇವರಿಗೆ ವಹಿಸಿ ಬಿಡುವುದರ ಮೂಲಕ ಸಮಾಧಾನವು ನಮ್ಮದಾಗುವದು (1 ಪೇತ್ರ 5:7).

ಬೇರೆಯವರೊಂದಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವು ನಮಗಿರುಬೇಕೆಂದು ಯೇಸು ಬಯಸುವ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ (ಮಾರ್ಕ 9:50). ಕೆಲವು ಜನರು ತಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ನಮಗೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಡುವದಿಲ್ಲ. ಇದು ಸತ್ಯವಾಗಿರುವಾಗ, ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ನಾವು ಮಾಡುವ ಪ್ರಯಾಸಗಳನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುವವರಿಗೋಸ್ಕರ ನಾವು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸತಕ್ಕದ್ದು (ಮತ್ತಾಯ 5:44), ಇತರರಿಂದ ಸಮಾಲೋಚನೆಯನ್ನು ಕೇಳಬೇಕು (ಜ್ಞಾನೋಕ್ತಿ 15:22), ಮತ್ತು ನಮ್ಮಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅವರ ಸಂಗಡ ಸಮಾಧಾನದಿಂದಿರುವದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು (ರೋಮಾ 12:18; 14:19).

ನಮಗೆ ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿರುವ ದೃಢವಿಶ್ವಾಸ ಮತ್ತು ಸಮಾಧಾನವನ್ನು ಅತ್ಯಂಥ ಅದ್ಭುತವಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವ ನಮ್ಮ ಸಂಗೀತಗಳಲ್ಲೊಂದು ಎಂದರೆ "Peace, Perfect Peace."³¹ ಅದು ಸಮಾಧಾನದ ಮೂಲವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ: ಈ ಪಾಪದ ಕತ್ತಲೆಯ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಯೇಸುವಿನ ರಕ್ತವು; ಕಿತ್ತಿರಿದ ಕರ್ತವ್ಯಗಳ ಹೊರತಾಗಿಯೂ ಯೇಸುವಿನ ಚಿತ್ತವನ್ನು ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ ವಿಶ್ರಾಂತಿ; ಎದ್ದೇಳುವ ಸಂಕಷ್ಟಗಳ ಅಲೆಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಯೇಸುವಿನ ಎದೆಯ ಮೇಲಿನ ಪ್ರಶಾಂತತೆ; ಮತ್ತು ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲಿರುವ ಯೇಸುವಿನ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬನೆ ಮಾಡುವದರೊಂದಿಗೆ ಒಂದು ತಿಳಿಯದ ಭವಿಷ್ಯ.

ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರು ಸರಿಯಾಗಿಯೇ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, "ನನಗೆ ಭವಿಷ್ಯವು ಏನನ್ನು ಹಿಡಿದಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿಯದು, ಆದರೆ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ಯಾರು ಹಿಡಿದಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆಂಬದನ್ನಂತೂ ಬಲ್ಲೆನು."

ನಮ್ಮ ಹಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಸ್ತನ ವಾಕ್ಯಗಳು (3:16)

ಆದಿ ಕ್ರೈಸ್ತ ಹಾಡುಗಳು ಬಹುತೇಕ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಬೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಆತನಿಗೆ ಗೌರವಾರ್ಪಣ ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಗೀತೆಗಳಲ್ಲಿನ ಶಬ್ದಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡು ಇದ್ದಿರಬಹುದಾಗಿದೆ. ಆದಿ ಕ್ರೈಸ್ತ ಸಂಗೀತಗಳಲ್ಲಿ ಬಳಸಲಾದ ಪದಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರಿಗೂ ಖಚಿತವಾಗಿ ತಿಳಿಯದು; ಹೇಗೂ, ಅವುಗಳು ಹೇಗಿರುತ್ತಿದ್ದವೆಂಬದರ ಬಗ್ಗೆ ಪೌಲನ ಕೆಲವು ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ಒಂದು ಸುಳಿವು ಕೊಡಬಹುದಾಗಿದೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವೊಂದನ್ನು ಆತನು ತನ್ನ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರ್ಪಡೆಗೊಳಿಸಿದ್ದಾನೆಂದು ಅನೇಕ ವೇದ ಪಂಡಿತರು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡುತ್ತಾರೆ (ನೋಡಿರಿ

ಎಫೆಸೆ 5:14; 2 ತಿಮೊಥೆ 2:11-13). 1 ತಿಮೊಥೆ 3:16ರಲ್ಲಿ ಆತನು ಹೀಗೆ ಬರೆಯುತ್ತಾನೆ,

ಆತನು ಶರೀರಧಾರಿಯಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾದನು;
ಆತ್ಮಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಆತನೇ ಎಂದು ಸ್ಥಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟನು;
ದೇವದೂತರಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡನು;
ಅನ್ಯಜನರಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟನು;
ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ನಂಬಲ್ಪಟ್ಟನು;
ಪ್ರಭಾವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟನು.

ಕ್ರಿಸ್ತನ ವಾಕ್ಯವು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ವಾಸಿಸತಕ್ಕದ್ದು. ಹಾಡಿನ ಇಂಪಾದ ಸಂಗೀತಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅದರಲ್ಲಿನ ಪದಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯ. ಪೌಲನು ಇಂಪಾದ ಸಂಗೀತದ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲ, ಆದರೆ ಹಾಡಿನ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಕುರಿತು ಮಾರ್ಗಸೂಚಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ನಮ್ಮ ಕೀರ್ತನೆಗಳು, ಸಂಗೀತಗಳು, ಮತ್ತು ಆತ್ಮಸಂಬಂಧವಾದ ಹಾಡುಗಳು ಯೇಸುವಿನ ಕುರಿತಾದ ಮತ್ತು ಆತನ ಬೋಧನೆಯ ಕುರಿತಾದ ಪ್ರಧಾನ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರತಕ್ಕದ್ದು. ಹಲವಾರು ಶತಮಾನಗಳಲ್ಲಿ ಇದುವರೆಗೂ ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ನಮ್ಮ ಹಾಡುಗಳು ಅದನ್ನೇ ಮಾಡುವವುಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ.

ಹೃದಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹಾಡುವದೇ ದೇವರಿಗೆ ಇಷ್ಟವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವದಾಗಿದೆ. ಇದು ಸತ್ಯವಾದದ್ದು ಯಾಕೆಂದರೆ ದೇವರು ಹೃದಯವನ್ನೇ ನೋಡುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ನಾವು ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸುಗಳಿಂದ ಹಾಡುವದಾದರೆ, ಹಾಡುವ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮೊಳಗೆ ವಾಸಿಸುವಂತೆ ಕ್ರಿಸ್ತನ ವಾಕ್ಯ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿರುವದಿಲ್ಲ ಎಂದಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂತ ಹಾಡುಗಾರಿಕೆಯು ಶೂನ್ಯವಾದದ್ದು, ನಿರರ್ಥಕ, ಮತ್ತು ಸ್ವೀಕಾರಾರ್ಹವಲ್ಲದ್ದು. ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ದೇವರಿಗುಂಟಾದ ಬೇಸರದ ಬಗ್ಗೆ ಯೆಶಾಯನು ಬರೆಯುತ್ತಾನೆ (ನೋಡಿರಿ ಮತ್ತಾಯ 15:8): “ಈ ಜನರು ಮಾತಿನಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿ ತುಟಿಯಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಸನ್ಮಾನಿಸುತ್ತಾರೆ, ಮನಸ್ಸನ್ನೋ ದೂರಮಾಡಿಕೊಂಡು” (ಯೆಶಾಯ 29:13). ದೇವರು ಆರಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ತುಟಿಗಳ ಯಜ್ಜಗಳನ್ನು ಬಯಸುತ್ತಾನೆ; ಆದರೆ ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ, ನಮ್ಮ ಹಾಡುಗಳ ಇಂಪಾದ ಸಂಗೀತವು ನಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳೊಳಗಿಂದ ಹೊರಹೊಮ್ಮಬೇಕೆಂದು ಆತನು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತಾನೆ (ಎಫೆಸೆ 5:19).

ಕ್ರಿಸ್ತನ ವಾಕ್ಯಗಳು ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯೆಯ ಮೂರ್ತರೂಪವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಯೇಸುವು ಸಕಲ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯೆಯ ಮೂಲವಾಗಿದ್ದಾನೆ (ಕೊಲೊಸ್ಸೆ 2:3); ಆದುದರಿಂದ, ನಾವು ಆತನ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಹಾಡುಗಳಿಗೆ ತಳಹದಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವದು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನಾವು ಆತನ ಸಂದೇಶದಲ್ಲಿನ ವಿಷಯವನ್ನು ನಿಖರವಾಗಿ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವದಕ್ಕೆ ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕವಾದ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡುವದಾದಲ್ಲಿ ಆತನ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ಪದ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಕ್ರಿಸ್ತನ ವಾಕ್ಯಗಳು ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಉಪದೇಶ ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಉತ್ತೇಜಿಸುತ್ತವೆ. ನಮ್ಮ ಹಾಡುಗಾರಿಕೆಯ ಉದ್ದೇಶಗಳಲ್ಲೊಂದೆಂದರೆ ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಯೇಸುವಿನ ಬೋಧನೆಯಿಂದ ಉಪದೇಶಿಸುವದೇ ಆಗಿರತಕ್ಕದ್ದು. ನಾವು “ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು”

ಉಪದೇಶ ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವದೇ ಆಗಿರುವದಾದರೆ ಪೌಲನ ಮಾರ್ಗಸೂಚಿಯು ಸಭೆಯ ಆರಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಡುವದನ್ನು ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನಾವು ಕ್ರೈಸ್ತ ಕೂಟಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವೇ ಹಾಡುವಂತೆ ನಿರ್ಬಂಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವದಿಲ್ಲ, ಯಾಕೆಂದರೆ ನಾವೆಷ್ಟು ಇರುವ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲೆವು (ಯಾಕೋಬ 5:13).

ಸಂಗೀತದ ಒಂದು ಸುಸಂಗತವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವು ಉಪದೇಶ, ಬುದ್ಧಿವಾದ, ಸ್ತುತಿ, ಮತ್ತು ಭಕ್ತಿ ಹಾಡುಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡಿರುವದು. ನಾವು ಹಾಡುವ ವೇಳೆ, ಕೇವಲ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರು ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲಿ ಹಾಜರಿರುವದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ದೇವರು ಸಹ ಅಲ್ಲಿ ಹಾಜರಿರುತ್ತಾನೆ.

ಕ್ರೈಸ್ತನ ವಾಕ್ಯಗಳು ದೇವರಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞತಾಸ್ತುತಿಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತವೆ. ಸಕಲ ಒಳ್ಳೇ ವರದಾನಗಳಿಗೆ ಮೂಲನು ದೇವರೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಎಂದಿಗೂ ಮರೆಯಕೂಡದು (ಯಾಕೋಬ 1:17). ಇದನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆಯು ನಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳನ್ನು ಕೃತಜ್ಞತಾಸ್ತುತಿಯಿಂದ ತುಂಬಿಸತಕ್ಕದ್ದು ಮತ್ತು ಅದು ಹಾಡುವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಗೊಳಿಸಲ್ಪಡತಕ್ಕದ್ದು. ಬಹುಶಃ ನಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳು ಹಾಡಬಹುದಾದ ಇಂಪಾದ ಸಂಗೀತವೆಂದರೆ ನಾವು ದೇವರ ಒಳ್ಳೇತಕ್ಕಾಗಿ ಆತನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುವಂಥ ಹಾಡುಗಳೇ ಆಗಿರುತ್ತವೆ. ಈ ಯೋಚನೆಯು ಅನೇಕ ಸಾರಿ ಕೀರ್ತನೆಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ.³²

ನಮ್ಮ ಜೀವಿತಗಳೊಳಗೆ ಬರುವಂಥ ಅನೇಕ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳಿಗೋಸ್ಕರ ನಾವು ದೇವರಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆಯುಳ್ಳವ ರಾಗಿರತಕ್ಕದ್ದು. ಕೆಲವು ಸಾರಿ ನಮ್ಮ ಅತ್ಯಂಥ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳಿಗಾಗಿಯೇ ನಾವು ಕಷ್ಟವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಗಬಹುದು. ನಾವು ಯಶಸ್ಸುಗೊಂಡ ಬಳಿಕ, ನಾವು ಇನ್ನಷ್ಟು ಬಲಿಷ್ಠ ಕ್ರೈಸ್ತರಾಗಿ ಬೆಳೆಯಬಹುದಾಗಿದೆ (ರೋಮಾ 5:3, 4; ಇಬ್ರಿಯ 13:4-11; ಯಾಕೋಬ 2:2-4).

ದೇವರು ನಮಗಾಗಿ ಮಾಡಿರುವ ಮೇಲುಗಳನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ನಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳು ಆತನಿಗೋಸ್ಕರ ಕೃತಜ್ಞತಾಭಾವನೆಯಿಂದ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲದು. ನಮಗಿರುವ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳು ಕೇವಲ ನಮ್ಮ ಕ್ರಿಯೆಯ ಫಲಿತವಾಗಿ ಮಾತ್ರವೇ ಬಂದವುಗಳಲ್ಲ; ಆದರೆ ನಮಗೆ ಒಳ್ಳೇ ವರದಾನಗಳನ್ನು ಕೊಡುವದರಲ್ಲಿ ದೇವರು ಕ್ರಿಯಾಶೀಲನಾಗಿದ್ದಾನೆಂಬುದರಿಂದಲೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ಮಾತ್ರವೇ ಇದು ಸಂಭವಿಸಬಲ್ಲದು (ಯಾಕೋಬ 1:17). ಇದು ಸತ್ಯವೆಂಬುದನ್ನು ನಾವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡರೆ, ಕೃತಜ್ಞತಾಸ್ತುತಿಗಳಿಂದ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುವಂಥ ಹೃದಯಗಳಿಂದ ಹಾಡಬಲ್ಲೆವು.

ನಮ್ಮ ನುಡಿಗಳು ಮತ್ತು ನಡೆಗಳು (3:17)

ನಾವು ಯೇಸುವಿನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಯಾವದೋ ಒಂದನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ, ನಾವು ಆತನ ಅಧಿಕಾರದಿಂದ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂಬ ಕಾರಣದಿಂದ ಅಥವಾ ನಾವು ಆತನನ್ನು ಗೌರವ ಮತ್ತು ಮಹಿಮೆ ಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಮಾಡುವವರಾಗಿರುತ್ತೇವೆ. ಯೇಸು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು, “ನಿಮ್ಮ ಬೆಳಕು ಜನರ ಮುಂದೆ ಪ್ರಕಾಶಿಸಲಿ. ಹೀಗಾದರೆ ಅವರು ನಿಮ್ಮ ಒಳ್ಳೇ ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯನ್ನು ಕೊಂಡಾಡುವರು” (ಮತ್ತಾಯ 5:16). ನಾವು ನುಡಿಯಿಂದಾಗಲಿ ನಡೆಯಿಂದಾಗಲಿ ಏನೇ ಮಾಡಿದರೂ

ಅದಲ್ಲವನ್ನೂ ಆತನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕು.

ನಾವು ನುಡಿಯಲ್ಲಿ ಏನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ನಮ್ಮ ಮಾತುಗಳು ಮತ್ತು ನಾಲಿಗೆ ಬಳಕೆಯ ಕುರಿತು ಚರ್ಚಿಸುವಂಥ ಅನೇಕ ವಾಕ್ಯಭಾಗಗಳನ್ನು ಬೈಬಲ್ ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಷಯವಾಗಿ ಬೈಬಲಿನ ಬೇರೆ ಯಾವುದೇ ಪುಸ್ತಕಕ್ಕಿಂತಲೂ ಜ್ಞಾನೋಕ್ತಿಯ ಪುಸ್ತಕವು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಯಾಕೋಬನು ಸಹ ತನ್ನ ಪತ್ನಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮವಾದ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ನಾವು ಕಿವಿಗೊಡುವದರಲ್ಲಿ ತೀವ್ರವಾಗಿಯೂ ಮಾತಾಡುವದರಲ್ಲಿ ನಿಧಾನವಾಗಿಯೂ ಕೋಪಗೊಳ್ಳುವದರಲ್ಲಿ ನಿಧಾನವಾಗಿಯೂ ಇರಬೇಕೆಂದು ಆತನು ಬರೆಯುತ್ತಾನೆ (ಯಾಕೋಬ 1:19). ನಾಲಿಗೆಯನ್ನು ಯಾವನೂ ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಆತನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ (ಯಾಕೋಬ 3:1-9).

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಾತನ್ನೂ ದೇವರಿಗೆ ಮಹಿಮೆ ತರುವದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಆಡತಕ್ಕದ್ದು. ಯೇಸುವಿನ ನಾವು ಮಹಿಮೆ ಹೊಂದುವ ಹಾಗೆ ಆತನು ನಮ್ಮಿಂದ ಮಾತಾಡಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುವ ವಿಧದಲ್ಲಿ ನಾವು ಮಾತಾಡಬೇಕು.

ನಾವು ನಡೆಯಲ್ಲಿ ಏನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ನಮ್ಮ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕ್ರಿಯೆಯು ಯೇಸುವು ನಮ್ಮಿಂದ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿರುತ್ತಿದ್ದನೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ನಾವೇನು ಯೋಚಿಸುತ್ತೇವೆ ಅದರ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿರತಕ್ಕದ್ದು. ನಾವೇನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂಬುದು ಈ ಕಾರಣಗಳಿಗೋಸ್ಕರ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ:

ನಾವು ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಬಂಧೆಯ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಮನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ ಜಾಣನ ಹಾಗಿರುವೆವು (ಮತ್ತಾಯ 7:24, 25).

ನಾವು ದೇವರ ಚಿತ್ತವನ್ನು ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ ಯೇಸುವಿನೊಂದಿಗೆ ರಕ್ತಸಂಬಂಧವುಳ್ಳವರಾಗುತ್ತೇವೆ (ಮತ್ತಾಯ 12:50).

ನಮಗೆ ನಮ್ಮ ಕೃತ್ಯಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕ ಹಾಗೆ ನ್ಯಾಯತೀರ್ಪು ಆಗುವದು (ಮತ್ತಾಯ 16:27; ರೋಮಾ 2:6; 2 ಕೊರಿಂಥ 5:10; 1 ಪೇತ್ರ 1:17).

ನಾವು ದೇವರ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡು ನಡೆಯುವದಾದರೆ ಅಶೀರ್ವದಿಸಲ್ಪಡಬಲ್ಲೆವು (ಲೂಕ 11:27, 28; ಯಾಕೋಬ 1:25).

ನಮ್ಮ ರಕ್ಷಣೆಯು ನಮ್ಮ ಕ್ರಿಯೆಗಳ ಮೂಲಕ ಬಾಧಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ (ಫಿಲಿಪ್ಪಿ 2:12).

ನಮ್ಮ ಕ್ರಿಯೆಗಳ ಮೂಲಕ ಬೇರೆಯವರು ಅಶೀರ್ವದಿಸಲ್ಪಡಬಹುದು (ಯಾಕೋಬ 2:15-17).

ನಾವು ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲದೆ ಕ್ರಿಯೆಗಳ ಮೂಲಕ "ನೀತಿವಂತರೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಲ್ಪಡುತ್ತೇವೆ" (ಯಾಕೋಬ 2:24).

ನಾವು ಮಾಡುವದೆಲ್ಲಾ ಯೇಸುವಿನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡಲ್ಪಡಬೇಕು. ಆತನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿಯೇ ನಾವು ಕೂಡಿ ಬರುತ್ತೇವೆ (ಮತ್ತಾಯ 18:20; 1 ಕೊರಿಂಥ 5:4), ಆತನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪದ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಸಾರುತ್ತೇವೆ (ಲೂಕ 24:47),

ನಂಬಿಕೆಯಿಡುತ್ತೇವೆ (ಯೋಹಾನ್ 1:12; 1 ಯೋಹಾನ್ 5:13), ಆತನ ಹೆಸರಿನ ಮೂಲಕವೇ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಲ್ಲಿ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ (ಯೋಹಾನ್ 14:14), ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ (ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 2:38), ಮಾತಾಡುತ್ತೇವೆ (ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 9:27; ಯಾಕೋಬ 5:10), ನೀತಿವಂತರೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಲ್ಪಡುತ್ತೇವೆ (1 ಕೊರಿಂಥ 6:11), ಮತ್ತು ಸ್ತೋತ್ರಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತೇವೆ (ಎಫೆಸ 5:20).

ನಾವು “ಕ್ರೈಸ್ತರು” ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ಧರಿಸಿದ್ದೇವೆ ಮತ್ತು ಆ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತೇವೆ (1 ಪೇತ್ರ 4:14-16). ನಮ್ಮ ಕಳಕಳಿಯು ಕ್ರಿಸ್ತನ ನಾಮವು ಮಹಿಮೆ ಹೊಂದುವಂತೆಯೂ ಆತನ ಹೆಸರಿನೊಂದಿಗೆ ಯಾವದೇ ದೂಷಣೆಯು ಸಂಬಂಧಿಸಲ್ಪಡದಂತೆಯೂ ಜೀವಿಸುವದೇ ಆಗಿರತಕ್ಕದ್ದು.

ಅಡಿಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು

¹Walter Bauer, *A Greek-English Lexicon of the New Testament and Other Early Christian Literature*, 3d ed., rev. and ed. Frederick William Danker (Chicago: University of Chicago Press, 2000), 183. ²J. D. Douglas, ed., *Greek-English Interlinear New Testament*, trans. Robert K. Brown and Philip W. Comfort (Wheaton, Ill.: Tyndale House Publishers, 1990), 704. ³Eduard Lohse, *Colossians and Philemon*, trans. William R. Poehlmann and Robert J. Karris, Hermeneia (Philadelphia: Fortress Press, 1971), 150. ⁴ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ನೋಡಿರಿ ಮತ್ತಾಯ 13:20; 15:6; ಲೂಕ 22:61; ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 8:25. ⁵ಯೋಹಾನ್ 5:24; 8:31, 37, 43, 51, 52; 14:23; 15:20. ⁶Peter T. O’Brien, *Colossians, Philemon*, Word Biblical Commentary, vol. 44 (Waco, Tex.: Word Books, 1982), 208. ⁷E. K. Simpson and F. F. Bruce, *Commentary on the Epistles to the Ephesians and the Colossians*, The New International Commentary on the New Testament (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1957), 283. ⁸Lohse, 150. ⁹Pliny *Letters* 10.96, S 7; addressed to Emperor Trajan; quoted in Everett Ferguson, *Early Christians Speak* (Austin: Sweet Publishing Co., 1971), 81. ¹⁰O’Brien, 209–10. ಸಹ ನೋಡಿರಿ Simpson and Bruce, 284, n. 118; and H. C. G. Moule, *The Epistles to the Colossians and to Philemon*, The Cambridge Bible for Schools and Colleges (Cambridge: University Press, 1893; reprint, 1902), 129–30.

¹¹J. B. Lightfoot, *St. Paul’s Epistles to the Colossians and to Philemon*, rev. (London: Macmillan & Co., 1916), 226. ¹²William Hendriksen, *Exposition of Colossians and Philemon*, New Testament Commentary (Grand Rapids, Mich.: Baker Book House, 1964), 163–64. ¹³Bauer (2000), 1096. ¹⁴Ibid. ¹⁵A. T. Robertson, *Paul and the Intellectuals: The Epistle to the Colossians*, rev. and ed. W. C. Strickland (Nashville: Broadman Press, 1959), 112, n. 3. ¹⁶K. H. Bartels, “ψαλμός,” in *The New International Dictionary of New Testament Theology*, ed. Colin Brown (Grand Rapids, Mich.: Zondervan Press, 1978), 3:670. ¹⁷Ibid., 671. ¹⁸Gerhard Dellling, “ψυμνος, ψυμνω, ψαλλω, ψαλμός” in *Theological Dictionary of the New Testament*, ed. Gerhard Friedrich, trans. and ed. Geoffrey W. Bromiley (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1971), 8:499, n. 73. ¹⁹O’Brien, 209. ²⁰Marvin R. Vincent, *Word Studies in the New Testament* (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1946), 3:269–70.

²¹*Oxford English Dictionary*, 2d ed., vol. 1 (1989), s.v. “a cappella.” ²²ನೋಡಿರಿ M. C.

Kurfees, *Instrumental Music in the Worship or the Greek Verb Psallo Philologically and Historically Examined* (Nashville: Gospel Advocate Co., 1950), 146, 177, 190, 194. ²³LXX ನಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿಯೇ, ಈ ಉಲ್ಲೇಖನವು ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಗ್ರೀಕ್ ಕುರಿತಾಗಿದೆ. ²⁴Walter Bauer, *A Greek-English Lexicon of the New Testament and Other Early Christian Literature*, 2d ed., trans. William F. Arndt and F. Wilbur Gingrich, rev. and aug. F. Wilbur Gingrich and Frederick W. Danker (Chicago: University of Chicago Press, 1979), xi; and Bauer (2000), xiii. ²⁵Bauer (1979), xx; and Bauer (2000), xxii. ²⁶C. G. Wilke and Wilibald Grimm, *A Greek-English Lexicon of the New Testament*, trans. and rev. Joseph H. Thayer (Edinburgh, Scotland: T. & T. Clark, 1901; reprint, Grand Rapids, Mich.: Baker Book House, 1977), 637. ²⁷*Ibid.*, viii. ²⁸*Ibid.*, 675. ²⁹*Ibid.* ³⁰Robert Hugh Benson, *By What Authority?*; quoted in John Chapin, ed., *The Book of Catholic Quotations* (London: John Calder, 1956), 666.

³¹Edward H. Bickersteth, "Peace, Perfect Peace," *Songs of the Church*, comp. and ed. Alton H. Howard (West Monroe, La.: Howard Publishing Co., 1977). ³²ಕೀರ್ತನೆ 25:8; 34:8; 54:6; 69:16; 86:5; 100:5; 106:1; 107:1; 108:21; 118:1; 135:3; 136:1.